

الله
رسول
محمد

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

NIEŚWIADOMOŚĆ:
UKRYTE
ZAGROŻENIE

Niektóre osoby, nieświadome wyraźnych rozkazów i nakazów Allaha opisanych w Koranie, żyją według własnych kaprysów i żądań. Jednak życie jest krótkie i pewnego dnia dobiegnie końca, wraz ze wszystkim wokół. Wtedy staną one twarzą w twarz z karą Piekła, które zostało przygotowane dla wszystkich tych, których nie obchodziło zadowalanie Go podczas pobytu w obecnym świecie.

W Koranie, Allah definiuje nieświadomość jako brak świadomości i nierozważne podejście do jasnych dowodów na Jego istnienie, oraz Jego nakazów i zakazów. Nieświadomość jest wielkim zagrożeniem dla tych, którzy są nierozważni i szczerze nie poddają się Allahowi, ponieważ ci, którzy są wprowadzani w nieświadomość, albo już są nieświadomi, nie rozumieją w pełni swojej sytuacji. A nawet jeżeli są świadomi tego zagrożenia, to wcale się nim nie przejmują. Tak więc przeczytajcie tę książkę z myślą, iż w was również może istnieć stopień nieświadomości i spróbujcie ją przezwyciężyć. Allah tak stwierdza w Koranie: **“Niestety, nie! Zaprawdę, człowiek się buntuje, ponieważ czuje się niezależnym!”** (Rozdział *al-‘Alaq*: 6-7).

Książka ta opisuje nieświadomość zgodnie z Koranem i ostrzega ludzi przed jej subtelnym zagrożeniem. **“Zbliży się do ludzi rozrachunek, lecz oni beztrwosko się odwracają. Nie przychodzi do nich żadne nowe napomnienie od ich Pana, żeby mu się nie przysłuchiwali, zabawiając się”.** (Rozdział *al-Anbiya*: 1-2)

Harun Yahya (Adnan Oktar) jest dobrze znanym i płodnym pisarzem tureckim. Pochodzi z Istambułu. Pod pseudonimem Harun Yahya, autor wydał wiele książek na temat podstawowych prawd Islamu, politycznych kwestii dotyczących wspólnoty muzułmańskiej i fenomenów stworzenia zaprzeczających teorii ewolucji. Harun Yahya poprzez swoją twórczość obala podstawowe prawdy systemów antykoranicznych i dopowiada “ostatnie słowa” wobec niewiernych, kierując się Al-Qur’anem i Sunną Wysłannika Boga. Pieczęć Wysłannika Boga,

Muhammada, która jest umieszczana na wszystkich jego książkach, jest rodzajem prośby do Boga.

Autor opublikował liczne książki i broszury jasno pokazujące istnienie Boga, podkreślające cudowność stworzenia w opozycji do ideologii materialistycznej i ateistycznej i ich najbardziej znaczącej teorii ewolucji.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
عَمَدٍ

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

NIEŚWIADOMOŚĆ:
UKRYTE
ZAGROŻENIE

O Autorze

Harun Yahya (Adnan Oktar) jest dobrze znanym i płodnym pisarzem tureckim. Pochodzi z Istambułu.

Pod pseudonimem Harun Yahya, autor wydał wiele książek na temat podstawowych prawd Islamu, politycznych kwestii dotyczących wspólnoty muzułmańskiej i fenomenów stworzenia zaprzeczających teorii ewolucji. Harun Yahya poprzez swoją twórczość obala podstawowe prawdy systemów antykoranicznych i dopowiada "ostatnie słowa" wobec niewiernych, kierując się Al-Qur'anem i Sunną Wysłannika Boga. Pieczęć Wysłannika Boga, Muhammada, która jest umieszczana na wszystkich jego książkach, jest rodzajem prośby do Boga.

Autor opublikował liczne książki i broszury jasno pokazujące istnienie Boga, podkreślające cudowność stworzenia w opozycji do ideologii materialistycznej i ateistycznej i ich najbardziej znaczącej teorii ewolucji.

Książka Haruna Yahyi: "Oszustwo Teorii Ewolucji (Evolution Deceit)" jest ważnym krokiem zmierzającym w kierunku całkowitego

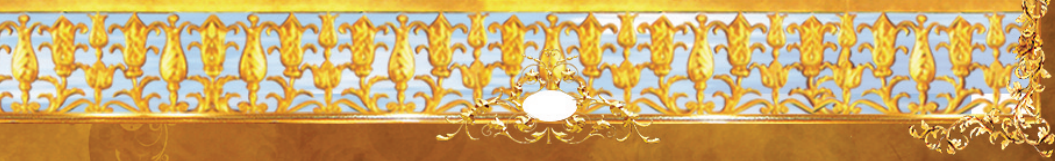

obalenia tej teorii. “The End of Materialism”, “The Collapse of Evolution”, “The Fact of Creation”, “The Microbiological Collapse of Evolution”, “Collapse of Materialism”, “Darwinism: The Greatest ‘Scientific’ Fallacy”, “The Blunder of the Evolutionists-I”, “The Blunder of the Evolutionists-II”, “The Blunder of the Evolutionists-III”, “The Mystery of the Atom”, “Darwin’s Antagonism Towards the Turks” to tytuły broszur, które w sposób jednoznaczny demaskują teorię ewolucji.

Harun Yahya jest też autorem różnych studiów dotyczących wiary w Boga. Książki dotychczas opublikowane to: “Ever Thought About the Truth”, “Devoted to Allah”, “Abandoning the society of ignorance-Jahilliya”, ”Paradise”, “Theory of Evolution”, “Moral Values of the Qur’an”, “Quranic Index”, “The Hegira in the Qur’an”, “Hypocrites in the Qur’an”, “Communicating the Quranic Message”, “Basic Concepts in the Qur’an”, “Answers from the Qur’an”, “Death, Resurrection, Hell”, “The Struggle of the Messengers”, “The Apparent Enemy of Man: Satan”, “Paganism”, “The Arrogance of Satan”, “Prayer in the Qur’an”, “The Secrets of Hypocrites”, “Names of Allah”, ”Perished Nations”.

Oprócz tego, autor ma na swoim koncie serię książek, które w sposób naukowy analizują cudowny wymiar Wszechświata: “The Miracle in Cell”, “The Miracle in Eye”, “The Miracle in Spider”, “The Miracle in Gnat”, “The Miracle in Ant”, “Allah is Known Through Reason”, “Evidences in the Heaven and on Earth For Men of Understanding”, ”Timelessness and The Reality of Fate”.

Wspólnym celem tych wszystkich studiów jest przekazanie ludziom objawienia Al Qur’anu w taki sposób, aby zastanowili się nad podstawami swojego światopoglądu: jaki jest ich stosunek do istnienia i jedności Boga i Tamtego Świata.

SPIS TRESCI

Wstęp	9
Stan nieświadomości	13
Nieświadomość przeczących	16
Cechy osób nieświadomych	24
Powody nieświadomości	33
Uwalnianie się od nieświadomości	40
Koniec nieświadomości	59
Zakończenie	61

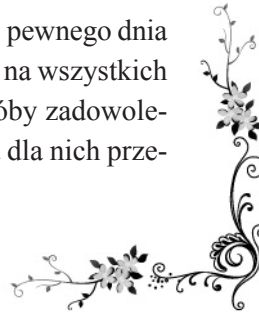
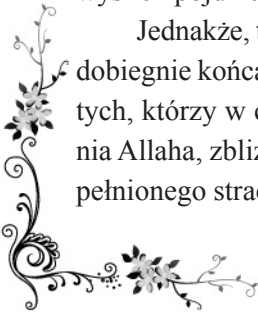
Wstęp

Radosne i wesołe odruchy małego dziecka rozbawiają ludzi. Poważne decyzje i reakcje na wydarzenia ważne dla dorosłych, jak kryzys ekonomiczny, naturalne katastrofy, wojny czy opresja nie mają dla nich znaczenia. Jeśli tylko nie są głodne, spragnione i nie zgubiły swojej zabawki, są zadowolone i nieświadome tego, co się wokół nich dzieje. I tak długo jak są zadowolone, bezwiednie zasypiają, bawią się i cieszą.

Jednakże, chociaż nie wydają się to na pierwszy rzut oka oczywiste, większość ludzi nie różni się wiele od dzieci, jeżeli chodzi o ich stopień uświadomienia. Cecha ta jest szczególnie widoczna w braku doceny przez nich tak ważnych spraw, jak istnienie Allaha (Boga) i Przyszłego Życia, cel ich stworzenia, pewność śmierci i rachunek każdego czynu i myśli z życia obecnego jaki będą musieli Mu przedstawić w Przyszłym Życiu.

Większość ludzi żyje według własnych zachcianek i zamierzeń, nieświadoma nakazów i zakazów Allaha mimo tego, że informuje On nas o nich dając nam jasne znaki. Oni chcą wyłącznie zadowalać się przyjemnościami tego świata, być szczęśliwymi i zaspokajać swoje ego. Podążają za jego pokusami, nie dbając o nic innego, pracując całe życie nad zdobyciem tego czego pragną. Największym ich zmartwieniem jest to, że ich wysiłek pójdzie na marne i stracą to, co już zdobyli.

Jednakże, to krótkie życie i wszystko z nim związane, pewnego dnia dobiegnie końca. Nieświadomi wiecznej kary, która czeka na wszystkich tych, którzy w ciągu swojego życia nie podjęli żadnej próby zadowolenia Allaha, zbliżają się do Dnia Sądu Ostatecznego—dnia dla nich przepełnionego strachem

NIEŚWIADOMOŚĆ: UKRYTE ZAGROŻENIE

i rozpaczą. Mimo tego, wciąż podążają za przejściowymi dobrami tego świata i boją się jedynie o ich utratę.

Ta bezwiedna, obojętna i pozbawiona zainteresowania postawa, przy której się upierają, mimo oczywistych Jego dowodów, nakazów i ostrzeżeń znana jest jako “nieświadomość.”

Allah stworzył błogosławieństwa, włączając w to ludzkie ciało, oraz wiele innych pięknych rzeczy, gdziekolwiek się nie spojrzy, aby przypomnieć ludziom o Jego istnieniu. W każdej chwili i w każdym miejscu widzimy jak stworzenie jest nasycone niezliczonymi cudami:

**“Zaprawdę, w stworzeniu niebios i ziemi, w kolejnym następcie nocy i dnia, w okręcie, który płynie po morzu - z tym, co jest pożyteczne dla ludzi -i w tym, co zesłał Bóg z nieba w postaci wody - ożywiając przez nią ziemię, po jej śmierci, i rozprzestrzeniając na niej wszelkie zwierzęta - w zmianie wiatrów i w chmurach, posłusznie podporządkowanym, między niebem a ziemią, - są z pewnością znaki dla ludzi, którzy są rozumni!
(Rozdział al-Baqara: 164)**

Myśl o wszystkim co się dzieje i wszystkim co widzisz kiedy się budzisz. Kiedy wstajesz z łóżka i patrzysz w lustro, widzisz swoje ciało zregenerowane po długim śnie i zauważasz jak ono kontynuuje doskonale funkcjonować bez twojego udziału. Widzisz swoje ciało tak samo jak wczoraj –twoje symetryczne i estetycznie uformowaną sylwetkę, która powstała z podziału pojedynczej komórki, a teraz zawiera ich około 100 trylionów; twoje ciało, w którym zachodzą setki złożonych procesów w doskonałym porządku, których nie jesteś nawet świadomy/a.

Większość osób jednak nie poświęca tym faktom żadnej uwagi. Kiedy patrzą w lustro, to tylko po to, aby sprawdzić jak wygląda ich twarz i czy mają uczesane włosy. Nie myślą o niczym innym z wyjątkiem pracy, szkoły lub o tym, co mają do zrobienia w danym dniu. Dlatego nie są w stanie zdać sobie sprawy z tego, że każdy nowy dzień oferuje im nową szansę na przybliżenie się do Allaha. Być może, będzie to ich ostatnia szansa, bo będzie to ich ostatni dzień na tym świecie. Większość tych,

którzy nie są w stanie docenić wartości tej szansy, generalnie zajmują się zadowalaniem jedynie samych siebie lub innych. Możemy to wytłumaczyć następującym przykładem:

Pomyślcie o teście wiedzy ogólnej. Zwycięzca ma wygrać dużą sumę pieniędzy. Jak zawodnicy zachowują się podczas tego kwizu? Czy będą bezustannie oglądać się wokół zamiast uważnie słuchać pytań i zastanawiać się nad odpowiedziami? Czy skrytykują koszulę prowadzącego, ton jego głosu, czy też styl fryzury? Czy zamiast skoncentrować się nad odpowiedziami, będą się zastanawiać nad tym, co zamierzają jutro robić, czy w co się ubiorą?

Wręcz przeciwnie. Zawodnicy będą uważnie słuchać prowadzącego i będą się starali użyć dany im czas w jak najlepszy sposób. Skoncentrują się na wyszukaniu odpowiedzi, interesując się niczym innym z wyjątkiem tej czynności. Jeśli zaangażowałiby się w wyżej wymienione bezsensowne zachowanie to, byśmy pomyśleli, że są zdezorientowani, intelektualnie ograniczeni, albo też, że są nieracjonalni; innymi słowy nieświadomi.

Większość osób jednak, zapadła w dużo poważniejszy stan nieświadomości: sposób życia zupełnie odseparowany od nakazów i zakazów Allaha. Ten stan spowodowany jest nieświadomością tego, że On stworzył ich po to, aby Mu służyli.

Brak świadomości niesie ze sobą poważne zagrożenie każdemu, kto jest nieuważny i szczerze nie poddaje się Allahowi. Tacy ludzie, kontynuują życie w nieświadomości o swojej sytuacji, dopóki nie zaczną szczerze przestrzegać nakazów i zakazów Koranu, oraz zrobią wszystko, aby pozostać świadomymi przez cały czas. Tak więc, wszyscy czytelnicy tej książki, powinni przyjąć do wiadomości możliwość tego, że również posiadają w sobie pewien stopień nieświadomości i że nikt nie jest bezpieczny przed tym zdradliwym zagrożeniem: Allah mówi w Koranie: **“Niestety, nie! Zaprawdę, człowiek się buntuje, ponieważ czuje się niezależnym!” (Rozdział al-‘Alaq: 6-7).** Po tym, jak ludzie odstawiają na bok swoją zmyśloną odporność i zaakceptują Koran jako swój przewod-

NIEŚWIADOMOŚĆ: UKRYTE ZAGROŻENIE

nik, będą w stanie zanalizować swoją sytuację, poprawić swoje błędy i pomyłki i w końcu przewartościować swoją nieświadomość. Głównym powodem, dla którego ludzie upierają się przy swojej nieświadomości, pozwalając jej w ten sposób wzmacniać się każdego dnia, jest to, że są zadowoleni ze swojej “doskonałości”.

Celem tej książki jest zapoznanie czytelników z ideą nieświadomości w Koranie i ostrzeżenie ich przed tym podstępny zagrożeniem, udzielenie pomocy w zdeterminowaniu czy popadli w stan nieświadomości, niewiedzy i pokazanie im ucieczki z niego, oraz przypomnienie wierzącym, aby byli ostrożni przez cały czas i unikali pułapek szatana.

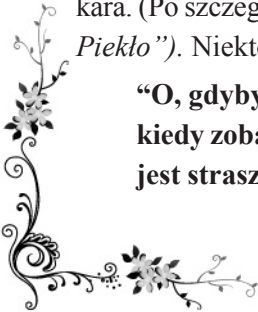

STAN NIEŚWIADOMOŚCI

Nieświadomość, krótko opisana we wstępie, jest kondycją tych osób, które są albo nieświadome istnienia Allaha i Życia Przyszłego, albo są świadome, lecz nie posiadają wymaganego poczucia odpowiedzialności. W rezultacie są nieświadome i lekkomyślne. Czasem, wierzący mogą tymczasowo popaść w stan nieświadomości na skutek zapominalstwa, czy też odwrócenia uwagi. W przypadku niewierzących, lub tych, którzy przypisują równych Allahowi, może to być kondycja trwająca przez całe życie, wpływająca na każdy aspekt ich życia.

Wiele osób, nie zastanawia się dlaczego zostały stworzone; w zamiast wypełniają pragnienia swojej duszy, wiodąc w ten sposób puste i bezcelowe życie. Podążając za logiką “żyć chwilą,” starają się osiągnąć to co najlepsze i cieszyć się tyloma przyjemnościami tego świata ile jest to tylko możliwe. Dla nich, liczy się wykorzystanie czasu w jak najlepszy sposób, wmawiając sobie, iż “żyje się tylko raz.” Tak więc, starają się wypełnić przydzielone im dni taką ilością przyjemności i zabawy, jak tylko jest to możliwe. Wiedzą, że kiedyś umrą, są jednak nieświadome nieśmiertelnej kary czekającej na nich w Piekło. A ponieważ nie są w stanie pojąć najwyższej władzy Allaha, niedoceniają tego, jak surowa będzie ta kara. (Po szczegóły, zobaczcie Harun Yahya “*Śmierć, Zmartwychwstanie, Piekło*”). Niektóre z wersów tak mówią:

“O, gdyby ci, którzy czynią niesprawiedliwość, mogli wiedzieć, kiedy zobaczą karę, że moc należy w całości do Allaha, i że Allah jest straszny w karaniu!” (Rozdział al-Baqara: 165)

“I tego Dnia nikt nie ukarze tak jak On; i nie skrepuje łańcuchami tak jak On”. (Rozdział al-Fajr: 25-26)

“Kiedy oni zostaną tam wrzuceni, posłyszają jej ryk, ona się bowiem gotuje, i omal nie wybuchnie ze wściekłości. Za każdym razem, gdy wrzucają do niej czeredę, zapytują ich strażnicy Gehenny: “Czyż nie przychodził do was ostrzegający?” (Rozdział al-Mulk: 7-8)

“Zaprawdę, tych, którzy nie uwierzyli w Nasze znaki, będziemy palić w ogniu. I za każdym razem, kiedy się ich skóra spali, zamienimy im skóry na inne, aby zakosztowali kary. Zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry! (Rozdział al-Nisa’: 56)

Większość nieświadomych jednostek wie o istnieniu Allaha, ale nie posiada poprawnej wiedzy o Islamie. Dlatego też nie poddają się Mu. W rezultacie, brak absolutnego zaufania w Niego z ich strony, powoduje, że doświadczają głębokiego bólu i smutku kiedy znajdują się w trudnych i przykrych sytuacjach. Najmniejsza obawa wystarcza, aby zakłócić im życie, znane są ze swojego pesymizmu, nieszczęścia i przygnębienia.

Spędzają długie okresy czasu na bezsensownych, bezużytecznych czynnościach, które nazywają “byciem zajęтым.” Jednak te “nieprzydatne zajęcia,” które sprawiają, że czują się tak ważni i niezbędni, są wyłącznie pustymi rozrywkami, które rozwiewają płomień ich nieświadomości. W Koranie, Allah opisuje te próżne rozrywki:

“Być może, ci, którzy nie uwierzyli, chcieliby być muzułmanami?! Pozostaw ich niech oni jedzą i cieszą się używaniem i niech zwodzi ich nadzieja! Oni niebawem się dowiedzą!” (Rozdział al-Hijr: 2-3)

Nieświadomość jest to podstępna choroba, która atakuje tych, którzy zapomnieli Allaha i Przyszłe Życie, która usypia mózg i osłania umysł. Ta senna nieświadomość powstrzymuje ich od zrozumienia rzeczywistości, które na nich czekają, a potem atakują. Pomimo zdolności wzroku i słuchu, takie osoby nie są już w stanie prawidłowo interpretować i osądzać tego co słyszą i widzą. W rzeczywistości, zakrywa ona ich umysły do

tego stopnia, że spędzają cały swój czas starając się zaspokoić nieskończone żądania swojego ego. Nie są w stanie myśleć o niczym innym, ponieważ już zamienili swoje pragnienia i pasje w bóstwa:

“Czy ty widziałeś tego, który sobie wziął swoją namiętność za boga? Czy ty będziesz dla niego opiekunem? Czy sądzisz, że większość z nich słyszy albo rozumie? Oni są jak bydło; nie, oni raczej zblądziła z drogi! (Rozdział al-Furqan: 43-44)

Jednym z dosyć ważnych aspektów nieświadomości, jest jej zdolność do separowania ludzi od rzeczywistości i powodowania, że żyją w świecie marzeń. Weźmy za przykład młodych ludzi, którzy zawsze myślą o przyszłości i czują się szczęśliwi myśląc o tym, że ich marzenia kiedyś się spełnią. W miarę jak się starzeją, ich marzenia ograniczają się, a oni próbują je ożywić poprzez pamiątki i inne pozostałości. Starsze osoby mogą łatwo przywołać wspomnienia, którymi mogą się podzielić z bliskimi, a które pozwolą im ponownie przeżyć podekscytowanie czy też smutek tamtych czasów.

Z umysłami przepelnionymi marzeniami i wspomnieniami, nie mają miejsca na sprawy, które zasługują na ich pełną uwagę: Życie Przyszłe, Raj i Piekło. Nie są połączeni z Allahem, ani w sposób jaki myślą czy czują i pojmują rzeczywistość jako niechcianą, niewyraźną, ciemną przestrzeń pomiędzy snami i wspomnieniami. Kiedy rzeczywistość w jakiś sposób znajdzie drogę do ich umysłu, natychmiast przestają o niej myśleć i powracają do marzeń.

Nieświadomość może być porównana do mgły, przez którą widzą ludzie ze słabym wzrokiem. Nie są oni w stanie wyraźnie widzieć dopóki nie założą swoich okularów. Tylko wtedy, mogą ocenić to jak mało widzieli bez okularów. Być może wcześniej nic nie widzieli.

Nieświadome osoby mają podobny (choć dużo poważniejszy) rodzaj braku koncepcji: nie są w stanie prawidłowo docenić istnienie, splendor i honor Allaha. Ale kiedy do Niego podchodzą z czystym sercem, modlą się do Niego, rozważają nad Nim i szanują granice jakie wyznaczył ludzkości, to On może usunąć ten brak, aby mogły one nabyć zdolność wyraźnego zrozumienia rzeczywistości.

NIEŚWIADOMOŚĆ PRZECZĄCYCH

Stan wewnętrzny tych, którzy zaprzeczają istnieniu Allaha i nie znoszą kiedy jest wymieniane czy przypominane Jego imię, jest uważany za końcowy etap nieświadomości. Tacy ludzie, którzy zagłębiają się w stan zaprzeczenia są niekochani i potępieni przez Allaha. W dodatku, posiadają oni wiele negatywnych i nieprzyjemnych cech.

Przeczący są buntowniczymi, aroganckimi, samolubnymi, drażliwymi, obłudnymi kłamcami, gotowymi do zaangażowania się w każdą niegodziwość. Kiedy zachodzi kwestia osiągnięcia przez nich przewagi, to stają się tak ogarnięci ziemskimi ambicjami, że nie rozpoznają własnych rodziców. Omijając wszelkie ograniczenia, stojące im na drodze do osiągnięcia tego czego pragną, uciekają się do fałszu, niemoralności i bezprawia w celu przewyciężenia wszystkich przeszkód.

Ich sumienia są zakryte, a więc pozbawieni są litości, współczucia i zmiłowania. Nie posiadając wrażliwości wobec ludzi z otoczenia, żyją wyłącznie dla siebie, zaspokajając własne zachcianki i żądania swojego 'ja'. Ich umysły są tak otoczone nieświadomością, że nigdy nawet nie myślą o Allahu

i nie pamiętają Jego imion:

“I kiedy jest wspominany Bóg Jedyny, to wzdragają się serca tych, którzy nie wierzą w życie ostateczne.” (Rozdział az-Zumar: 45)

Zaprzeczają istnieniu Życia Przyszłego i aby zaspokoić swoje sumienie i usprawiedliwić swoje zachowanie, dyskredytują religię i starają się sprowadzić innych na swoją drogę. Nie są świadomi podłości jaką wyrządzają, ani wiecznej kary na nich czekającej:

“Zaprawdę, tym, którzy nie wierzą w życie ostateczne, upiękzyliśmy ich działania, więc oni wędrują na oślep. Oto ci, których oczekuje najgorsza kara; oni w życiu ostatecznym będą najbardziej stratni.” (Rozdział al-Naml: 4-5)

“Stworzyliśmy dla Gehenny wielu spośród dzinów i ludzi: oni mają serca, którymi nie pojmują; oni mają oczy, którymi nie widzą; Oni mają uszy, którymi nie słyszą! Oni są podobni do bydła, a nawet jeszcze bardziej zabląkani! Tacy są całkowicie beztroscy!” (Rozdział al-A‘raf: 179)

Jak widzimy, ci zaprzeczający ignorują obiecaną im karę wieczną. Co więcej, są opisani w Koranie jako gorsi od zwierząt, ponieważ zostali całkowicie otoczeni nieświadomością. Innymi słowy, są szczęśliwi tylko wtedy, kiedy jedzą, piją i bawią się, bo ich uwaga skupiona jest wyłącznie na świecie obecnym i nie mają nic przeciwko pozostaniu w takim stanie, nieświadomi tego co jest naprawdę ważne:

**“Znają oni tylko zewnętrzny aspekt życia tego świata, a są nie-
dbali o życie ostateczne.” (Rozdział al-Rum: 7)**

Tacy ludzie myślą tylko o życiu doczesnym, mimo tego, że Allah wysłał zarówno proroków i posłańców jak i święte księgi i wierzących, w przeciągu wieków, aby ostrzec ich przed Dniem Sądu Ostatecznego, kiedy będą musieli za siebie odpowiedzieć. Będą im przypomniane ich grzechy i to, że w tym dniu nie zostaną one zapomniane. Usłyszeli co im się stanie, jeżeli nie będą przestrzegać nakazów i zakazów Allaha, jeśli będą ciągle ignorować Jego radę i nie odpokutują za nieuczciwe

i niemoralne życie: będą nagrodzeni nieśmiertelną karą Piekła. Jedynym sposobem uniknięcia jej, jest wzięcie pod uwagę Jego ostrzeżeń i poprawienie swojego podejścia, życie w sposób, który zasługuje na Jego aprobatę, aby się nie zhańbili w Dniu Sądu Ostatecznego. Jednak tylko część z nich posłucha:

“Zbliża się do ludzi rozrachunek, lecz oni beztrosko się odwracają. . (Rozdział al-Anbiya’: 1)

Nieświadomość tych którzy zbczyli z właściwej drogi

Niektóre osoby nie praktykują Islamu zgodnie z Koranem, ale zgod-

nie z tym, czego się nauczyły od swojego otoczenia i od starszych. Innymi słowy, odziedziczyły od swoich przodków błędne tradycje religijne i nazywały je "Islamem." Z tego powodu, nawet kiedy czytają Koran, interpretują go błędnie. Są nieświadome prawdy zesłanej w Koranie i w powiedzeniach naszego Proroka (pzn) i dlatego nie mogą być uważane za prawdziwych wierzących.

“A kiedy się im mówi: “Idźcie za tym, co zesłał Bóg!”, oni mówią: “Nie! My postępujemy za tym, przy czym zastaliśmy naszych ojców.” Czy nawet wówczas, gdyby ich ojcowie niczego nie rozumieli i nie byli prowadzeni drogą prostą?” (Rozdział al-Baqara: 170)

“A kiedy się im mówi: “Przychodźcie do tego, co Bóg zesłał, i do Posłańca!” - oni mówią: “Wystarczy nam to, co znajdujemy u naszych ojców.” Czyżbyś pomimo, że ich ojcowie nic nie wiedzieli i nie byli prowadzeni drogą prostą?” (Rozdział Al-Ma’ida: 104)

“A kiedy się im mówi: “Postępujcie za tym, co objawił Bóg!”, oni mówią: “Wcale nie! My będziemy postępować za tym, przy czym znaleźliśmy naszych ojców.” Czy nawet wówczas, gdyby ich szatan wzywał do kary ognia palącego?” (Rozdział Luqman: 21)

Jest powiedziane w Koranie, że ci ludzie nie praktykują zakazów i nakazów Allaha zaleconych im w Koranie, lecz te wymyślone przez ich przodków. Jest z Koranu oczywiste, że są heretykami podążającymi za szatanem, który ich ciągnie w kierunku wiecznej kary Piekła. Przypisują Mu współników przez docenianie religii ich przodków bardziej niż prawdziwego Islamu, oraz własnych tradycji ponad tymi zawartymi w Koranie. W rezultacie, szatan użył ich niewiedzy, bogoterii, dumy i braku inteligencji do sprowadzenia ich z właściwej drogi. Inaczej mówiąc, ich własne podejście powoduje, że zbaczają z właściwej drogi i przyswajają zniekształconą religię przodków znaną im jako "Islam."

Ta religia przodków różni się bardzo od Islamu opisanego w Koranie. Na przykład, modlą się kiedy coś ich trapi, albo kiedy czują, że wyczer-

pali wszystkie inne możliwości; czasami nawet modlą się o doczesne przysługi, aby zaspokoić swoje ego. Nawet jeżeli wiedzą co jest właściwie powiedziane w Koranie na temat modlitwy, wcale jej nie praktykują. W rzeczywistości, nie oddają właściwych podziękowań Allahowi, dziękują jedynie za to co jest im ważne. Nie posiadają właściwego poglądu na temat Koranu i w ten sposób ignorują niezliczone błogosławieństwa, którymi obdarzył ich Allah, a za które powinni Mu być wdzięczni.

I chociaż wiedzą, że Allah istnieje, ignorują takie wersy jak **“Czciecie Boga i nie dodawajcie współtowarzyszy!” (Rozdział al-Nisa’: 36)** i popełniają grzech asocjacji. Są tak nieświadomi rzeczywistości, że sądzą iż w Dniu Sądu Ostatecznego, kiedy wszystko zostanie wyjawione, Allah zaakceptuje ich skargi, że nie popełnili tak ciężkiego grzechu:

“W Dniu, kiedy zbierzemy ich wszystkich, powiemy tym, którzy dodawali Jemu współtowarzyszy: “Gdzie są wasi współtowarzysze, których uznajecie?” Wtedy oni nie będą mieli żadnego dowodu, tylko powiedzą: “Na Boga, naszego Pana! My nie byliśmy nigdy bałwochwalcami!” Popatrz, jak oni kłamią samym sobie i jak odsunęło się od nich to, co oni wymyślali!” (Rozdział at al-An‘am: 22-24)

“... Nawracając się do Niego, bójcie się Go, odprawiajcie modlitwę i nie bądźcie z liczby tych, którzy Jemu dodają współtowarzyszy! Ani też spośród tych, którzy podzielili swoją religię, tworząc sekty; przy czym każda frakcja odszczepieńcza cieszy się tym, co zachowuje.” (Rozdział al-Rum: 31-32)

Jak te wersy wyjawiają, fakt iż bez problemu akceptują perwersyjność bałwochwalców, którzy dzielą ich religię na sekty, pokazuje jak bardzo są nieświadomi. Chociaż rozpoznają swoje błędy i rozumieją co jest właściwe, odmawiają zaakceptowania prawdy z powodu silnej chęci kontynuowania bycia sterowanymi przez własne pasje i zachcianki.

Wysiłki Szatana do Wprowadzenia Wierzących w Stan Nieświadomości

Jednym z głównych celów szatana jest sprowadzenie ludzi z drogi Allaha i pokierowanie ich w stronę Piekła. Zajmuje ich umysły fałszywymi obawami, aby ich zdezorientować i powstrzymać rozsądne myślenie.

Wszyscy prawdziwi wierzący, mają otwarte umysły i dlatego są świadomi rzeczywistości i są w stanie rozważyć wszystkie detale niezbędne do podjęcia właściwej decyzji. Ich charakter moralny, który jest odzwierciedlany w ich zachowaniu, pochodzi z ich wiary, strachu i szacunku do Allaha. Czasem jednak szatan może wykorzystać chwile zapomnienia, nieuwagi czy braku wiedzy w celu wprowadzenia ich w stan nieświadomości.

Allah ostrzega wierzących o takim niebezpieczeństwie : **“I niech was nie zwiedzie szatan on jest waszym wrogiem jawnym.”** (Rozdział al-Zukhruf: 62) i **“Ci, którzy wierzą, walczą na drodze Boga, a ci, którzy nie wierzą, walczą na drodze Saguta. Walczcie więc z poplecznikami szatana! Zaprawdę, podstęp szatana jest słaby!”** (Rozdział al-Nisa’: 76). On oznajmuje, że przebiegły plan szatana nie wpłynie na prawdziwych wierzących. Szatan to wie i kiedy przysięga, że będzie sprowadzał ludzi z właściwej drogi to nie obejmuje to oddanych sług Allaha:

“Powiedział: “Przeto; na Twoją potęgę! ja z pewnością zwiode ich wszystkich, z wyjątkiem Twoich sług, szczerze oddanych!”
(Rozdział Sad: 82-83)

Mimo tej wiedzy, szatan próbuje mieszać ich umysły podczas trudnych chwil, choroby, czy innych kłopotów osobistych, chociaż na moment, aby powstrzymać ich przed otrzymaniem jeszcze większej nagrody i wspięciu się na wyższą pozycję w oczach Allaha. Na przykład, jeśli ktoś zamierza zrobić coś dobrego, szatan postara się narzucić myśli o przełożeniu tego uczynku, mając nadzieję, że ta osoba o nim w końcu zapomni. Albo, jak czytamy w **Rozdziale al-Nisa’ wers 95**: **“Ci spośród wierzących, którzy siedzą spokojnie - oprócz tych, którzy doznali szkody -**

i ci, którzy z zapalem walczą na drodze Boga swoimi dobrami i swoim życiem - nie są wcale równi. Wywyższył Bóg gorliwie walczących swoimi dobrami i swoim życiem nad tych, którzy siedzą spokojnie, o jeden stopień. Wszystkim Bóg obiecał rzeczy piękne. Lecz Bóg wyróżnił walczących gorliwie ponad tych, którzy siedzą spokojnie, nagrodą ogromną”

Szatan chce powstrzymać wierzących od zmagania się na Jego drodze i od zwiększania poziomu godności w oczach Allaha.

Szatan daje wiernym wskazówki w trudnych momentach choroby, albo w najważniejszych momentach walki, biorąc korzyść z tymczasowej słabości.

Oczywiście, Allah testuje osoby trudnymi okresami czasu, presją i strapieniami, aby ujawnić ich prawdziwą naturę. Takie testowanie jest bardzo ważne. Na przykład, w czasach naszego Proroka (pzn), niektóre osoby, które były zawsze przy jego boku, podczas bitwy stawały się nieświadome tego, co robiły:

... Oto one napadły na was ze wszystkich stron, kiedy wasze spojrzenia się odwróciły, a wasze serca dosięgały gardła i zaczęliście snuć o Bogu różne myśli. (Rozdział al-Ahzab: 10)

Allah oświadcza dobre wieści i mówi, że szczerze wierzący, którzy popadną w chwilową nieświadomość, będą wybaczeni jeśli odpokutują. Tak więc skrucha jest jednym z Jego największych darów. W istocie, Mówi nam w Koranie, jak Przebaczył trzem oddanym wiernym, którzy pożałowali decyzji odmowy walki:

“I do tych trzech, których pozostawiono w tyle, kiedy ciasna stała się dla nich ziemia - mimo jej rozległości - i ciasne się stały dla nich ich dusze. Oni sądzili, iż nie ma już żadnej ucieczki przed Bogiem jak tylko u Niego. Wtedy On zwrócił się ku nim, aby się nawrócili. Zaprawdę, Bóg jest Przebaczącą, Litościwym!” (Rozdział at-Taubah: 118)

Szatan może szeptać ludziom do momentu, kiedy pogrążą się w roz-

paczy, myśląc, że wszystko jest stracone, a sytuacja jest bez wyjścia. Ale wierzący wiedzą, że takie myśli są niczym więcej niż szatańskim podstępem i je ignorują. Natychmiast zwracają się do Allaha, pokutują i szukają u Niego schronienia przed nieświadomością:

“Zaprawdę, ci, którzy są bogobojni, kiedy ich dosięga pokusa szatana, przypominają sobie i wtedy widzą jasno” (Rozdział al-A‘raf: 201)

Biorąc schronienie w Allahu od pustych obaw, które mogą doprowadzić ich do stanu nieświadomości, są uważni tego, aby pamiętać o Allahu przez cały czas, czytają Koran i rozmyślają nad nim oraz zawsze się modlą. A więc, dzięki Jego woli, są oni ocaleni nawet przed momentem nieświadomości.

Ostrzeżenie dla osób nieświadomych

“dane ci, abyś ostrzegł lud, którego ojcowie nie byli ostrzegani, są więc niedbali”(Surah YaSin: 6)

W przeciągu wieków, Allah wybrał proroków i posłańców, których obdarzył światłem i zrozumieniem, aby ostrzegli wszystkich tych, którzy z jakiegokolwiek powodu, odrzucili lub stracili wcześniej posiadaną świadomość prawdziwego Islamu. Allah wybrał naszego Proroka, Mohammeda (pzn), aby ostrzegł swoich ludzi, przekazał im prawdziwą religię, oraz wpoił im strach i szacunek należny Allahowi:

“I ostrzegaj ich przed Dniem westchnienia kiedy sprawa zostanie rozstrzygnięta; oni jednak są niedbali i nie wierzą.” (Rozdział Maryam: 39)

Ci posłańcy i prorokowie powiedzieli swoim ludziom o Allahu, Jego mocy i Życiu Przyszłym; pokazali im dowody na Jego istnienie na ziemi i w niebie; i w różne sposoby, wzywali ludzi do wiary w Allaha i okazywania Mu posłuszeństwa. Większość ludzi jednak, mimo nadzwyczajnego porządku jaki widzieli we wszystkim, nie docenili w pełni Jego

mocy i kontynuowali ignorowanie Go:

“A kiedy otrzymali Nasze znaki, dające jasne spojrzenie; oni powiedzieli: “To są czary oczywiste!” I popatrz, jaki był ostateczny koniec tych, którzy szerzyli zgorszenie!” (Rozdział al-Naml: 13-14)

Allah ostrzega ludzi w różny sposób. Ta książka, słowo wierzącego, własne sumienie danej osoby, czy nawet pouczający artykuł w prasie czy innym źródle informacji może posłużyć jako ostrzeżenie. Wszystko co widzi i słyszy dana osoba jest skutkiem wyboru Allaha i jeżeli rozważymy to pod kątem wiedzy, iż wszystko pochodzi od Niego, to może to zostać zrozumiane jako ostrzeżenie, aby do Niego powrócić. Allah zesłał nam wiele ostrzeżeń i upomnień, a w Koranie Nakazuje nam poprawienie zachowania i odnalezienie właściwej drogi.

CECHY OSÓB NIEŚWIADOMYCH

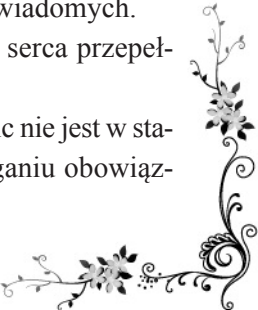
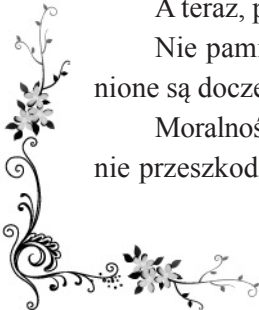
Osoby nieświadome skupiają swoją uwagę i podążają za doczesnymi pragnieniami i wyobrażeniami jakby byli w transie. Kierują cały swój wysiłek na osiągnięcie wyższej rangi czy pozycji, większej ilości dóbr i ciągle wymyślają i mówią o tym, jak wydadzą zarobione pieniądze. Są tak zatroskani tym tematem, że zapominają o nakazach i zakazach Allaha. Nie będąc w stanie pojąć wiedzy i mocy Allaha, nie czują się zobligowani do szanowania granic wyznaczonych przez Niego ludzkości.

Pamięć o Allahu pobudza sumienie tych, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe i przypomina im o ich nieświadomości. Ale kiedy borykają się ze swoim ego względem tego czy powinni wypełnić swoje zobowiązania wobec Niego czy też nie, to obstają przy swojej nieświadomości. W rezultacie, czują wielki niepokój wewnętrzny, kiedykolwiek wymieniane jest Jego imię:

“I kiedy jest wspominany Bóg Jedyny, to wzdragają się serca tych, którzy nie wierzą w życie ostateczne. A kiedy są wspomniani ci, którzy są poza Nim, wtedy oni się radują.” (Rozdział az-Zumar: 45)

A teraz, przeanalizujmy ogólny charakter osób nieświadomych. Nie pamiętają oni Allaha i Życia Przyszłego, a ich serca przepętnione są doczesnymi ambicjami.

Moralność wierzącego jest tak głęboka i szczerza, że nic nie jest w stanie przeszkodzić mu w pamiętaniu o Allahu i przestrzeganiu obowiązków.

kowych modlitw:

“Tych ludzi nie odciąga ani handel, ani kupno od wspominania Boga, odprawiania modlitwy i dawania jałmużny. Oni obawiają się Dnia, kiedy wzburzą się serca i spojrzenia” (Rozdział al-Nur: 37)

Osoby nieświadome w przeciwieństwie do wierzących, mają serca przepełnione pragnieniem doczesnych posiadłości. To czyni, że zawsze chcą więcej, chcą lepszego życia niezależnie od tego jak obecnie żyją. Myślą, że pieniądze kupią im władzę i uznanie, a to uczyni ich szczęśliwymi. Najpierw chcą zgromadzić bogactwo, a potem chcą je przechowywać i zdobywać jeszcze więcej. Aby sprawić, żeby wyglądało to legalnie, wymyślają różne preteksty. Odmawiając wydania pieniędzy na zarobienie zadowolenia Allaha, gromadzą bogactwo i myślą tylko o zaspokajaniu doczesnych pragnień. Ich przeznaczenie tak zostało opisane w Koranie:

“W Dniu, kiedy te metale będą rozpalone w ogniu Gehenny i będą napiętnowane nimi ich czoła, ich boki i grzbiety: “Oto co zebraliście dla siebie. Zakosztujcie więc tego, co zebraliście!” (Rozdział at-Tawba: 35)

“... który gromadzi bogactwo i przygotowuje je! Sądzi on, że jego bogactwo uczyni go nieśmiertelnym. Wcale nie! Zostanie on wrzucony do Al-Hutama!” (Rozdział al-Humaza: 2-4)

Zaślepieni żądzą doczesnych posesji, ludzie ci są nieświadomi czekającego ich losu. Po tym jak spędzili większość swojego życia opętani żądzą zarabiania i wydawania pieniędzy, nie są w stanie pamiętać o Allahu, wykonywać codziennych modlitw, czy pomagać potrzebującym i biednym. Z drugiej zaś strony, ci których serca wypełnione są jedynie pragnieniem zdobycia Jego aprobaty, nigdy nie zapominają faktu, że wszystkie ich posesje są Jego darem, który powinien zostać użyty do zdobycia Jego zadowolenia. Wierzący, którzy myślą jedynie o zadowalaniu Allaha i zdobywaniu Jego łask, pracują gorliwie, wnosząc w ten sposób wkład w Jego

NIEŚWIADOMOŚĆ: UKRYTE ZAGROŻENIE

religię. Odkąd nie dają się pochłonać przez inne pasje, zawsze pamiętają Allaha, zbliżają się do niego w modlitwie i rozumieją, że wszystko pochodzi i ostatecznie do Niego należy. W rezultacie, odnoszą się do swojego majątku jako przypomnienia im do bycia wdzięcznymi i chwalenia Go.

Allah daje przykład Proroka Salomona (pzn), który chociaż posiadał olbrzymie bogactwo, nie był przez nie rozproszony, ani też jego ambicje nie były na nim skupione: raczej, widział je jako powód do dziękowania i wielbienia Go:

“Kiedy mu przedstawiono wieczorem lekko stąpające, chętne rumaki, on powiedział: “Zaprawdę, postawiłem wyżej miłość tego dobra aniżeli wspomnienie mego Pana; dopóki ono nie skryło się za zasłoną.” (Rozdział Sad: 31-32)

Do momentu nadejścia Proroka Salomona (pzn), Allah nigdy nie obdarował nikogo taką mocą i bogactwem. On użył dane mu błogosławieństwa do wysławiania chwały Allaha, głoszenia wspaniałości i honoru Jego religii. Zawsze dziękował prawdziwemu właścicielowi swojego bogactwa i majątku.

Nieświadomi ludzie odwracają się plecami do Allaha, sądząc, że bogactwo, majątek, pozycja, władza i sława uczyni ich szczęśliwymi i da im zadowolenie. Lubią towarzystwo tych, którzy dyskutują na te tematy, bo w takim środowisku mogą siebie chwalić i krytykować innych jak i spędzać godziny oglądając bezużyteczne i bezmyślne programy telewizyjne:

“Dla tych, których oczy były przesłonięte od Mojego napomnienia i którzy nie byli zdolni słyszeć. (Rozdział al-Kahf: 101)

Ale wierzący nie są zadowoleni z posiadania dóbr doczesnych czy brania udziału w bezsensownych rozmowach; są zaspokojeni tylko wtedy, kiedy czczą i pamiętają Go i kiedy czytają Koran:

“...Ci, którzy uwierzyli i których serca się uspokajają przez wspomnianie Boga - o tak! przez wspomnianie Boga uspokajają się ich serca!” (Rozdział al-Ra‘d: 28)

Nie używają swoich intelektów

W niewierzących społeczeństwach, wyrażenie “brak inteligencji” oznacza ludzi umysłowo upośledzonych i tych zachowujących się w nie-normalny sposób. W Koranie jednak, fraza ta odnosi się do tych osób, które odrzucają istnienie Allaha i Życia Przyszłego i którzy żyją jedynie w celu zaspokajania swojego ego. Zgodnie z tą definicją, ludzie którym brakuje rozumu, znajdują się nie tylko w szpitalach psychiatrycznych, ale również stanowią część całego społeczeństwa.

Rozum jest jednym z największych darów Allaha dla ludzkości. Racjonalne osoby, działają zawsze zgodnie z własnym sumieniem; prawidłowo doceniają Jego wiedzę i moc oraz kochają, boją się Go i szanują. Robią wszystko, aby Go zadowolić, aby uratować się przed wieczną karą Piekła i nie mogą się doczekać nieskończonych błogosławieństw Życia Przyszłego. W dodatku, głęboko zastanawiają się nad stworzeniem Allaha i doceniają Jego nieskończoną moc i wielkość, innymi słowy, są wierzącymi. Ci nieracjonalni ludzie, którzy nie posiadają tej zdolności, zostali opisani w Koranie:

“Czyż oni nie chodzili po ziemi i czy nie mieli serc, żeby dzięki nim rozumieć, albo uszu, żeby dzięki nim słyszeć? To nie ich oczy są ślepe, lecz ślepe są serca w ich piersiach.” (Rozdział al-Hajj: 46)

Cechą najbardziej wyróżniającą te nieracjonalne osoby jest ich preferencja życia doczesnego tego świata, któremu się całkowicie poświęcili, nad Życiem Przyszłym. Jednak Allah ostrzega tych ludzi, aby pomyśleli nad prawdziwą naturą tego świata:

“Życie tego świata jest tylko grą i zabawą. A mieszkanie życia ostatecznego jest o wiele lepsze dla tych, którzy są bogobojni. Czy wy nie jesteście rozumni?” (Rozdział al-An‘am: 32)

“I wszystko, co wam zostało dane, jest tylko używaniem życia tego świata i jego ozdobą; a to, co jest u Boga, jest lepsze i bar-

dziej trwale. Czy nie jesteście rozumni?” (Rozdział al-Qasas: 60)

“Zesłaliśmy wam Księgę, w której jest napomnienie dla was. Czyż wy nie rozumiecie?” (Rozdział al-Anbiya’: 10)

Doskonale uporządkowane systemy i stworzenia, jakie Allah wykreował, wraz ze wszystkim, czego nas one uczą o rzeczywistości, są poza zasięgiem wzroku osób nieświadomych; mogą one być doceniane jedynie przez wierzących, którzy używają swojego rozumu. Inteligentni, świadomi wierzący, ostrożnie obserwują najbliższe otoczenie i głęboko zastanawiają się nad tym co widzą. W Koranie, Allah daje przykład komara, pszczoły miodnej, pająka i wielu innych stworzeń, które wykreował, aby zachęcić ludzi do rozmyślania i doceniania Jego wiedzy, mocy i sztuki. Jednakże tylko ci wierzący z rozumem, są w stanie poznać ich cechy i zrozumieć doskonałość żywych stworzeń i ich przydatności opartej na tym co produkują. W ten sposób, są w stanie docenić Jego moc i sztuki.

A co do nieświadomych jednostek, ich nieracjonalność powoduje, iż uważają stworzenia jakie widzą wokół każdego dnia za proste i zwyczajne. Dla nich pszczoła tylko brzęczy i ląduje na kwiatkach, a komar jest tylko ssającym krew pasożytem:

“Zaprawdę, najgorszymi ze zwierząt w oczach Boga są głusi i niemi, którzy wcale nie rozumieją.” (Rozdział al-Anfal: 22)

Innym ważnym aspektem takich osób jest to, że odkąd nie są w stanie rozróżnić między racjonalnością i nieracjonalnością, wydaje im się, że to oni są racjonalni i że to ci, którzy są racjonalni są w istocie osobami nieracjonalnymi:

“A kiedy im mówią: “Uwierzcie tak, jak wierzą ci ludzie!” oni mówią : “Czyż my mamy wierzyć, jak głupcy, Czyżby? Zaprawdę, to oni są, głupcami , lecz oni nie wiedzą!” (Rozdział al-Baqara: 13)

Wierzą że są na właściwej drodze

Biorąc jako przykład generalną populację, najistotniejszą cechą nierozważnych osób jest próba przekonania samych siebie, że ich myśli i czyny są uzasadnione. Wierząc, że nie krzywdzą innych i że ich serca przepełnione są dobrem, myślą, że zasługują na to co mają. Jednak, Allah mówi w Koranie coś całkiem innego:

“Czy, oni przypuszczają, że to, co My im dajemy w postaci majątku i synów, oznacza zachętę do czynienia dobrych dzieł? Przeciwnie! Oni nie są tego świadomi!” (Rozdział al-Mu’minun: 55-56)

Zostało wyjawione w Koranie, że tacy ludzie wierzą, iż są na właściwej drodze, tak więc szatan powstrzymuje ich od przestrzegania nakazów i zakazów Allaha:

Oni w istocie odsuwają ich od drogi, a ci sądzą, że są prowadzeni drogą prostą (Rozdział al-Zukhruf: 37)

“Każdy działa na swój sposób, lecz Pan wasz wie najlepiej, kto idzie prostą drogą.” (Rozdział al-Isra’: 84)

Allah daje pouczający przykład stanu takich jednostek w opowieści właściciela winnicy. W Koranie opisana została rozmowa między dwoma osobami, spośród, których tylko jedna jest świadoma:

“Przytocz im przypowieść o dwóch ludziach: Jednemu z nich przygotowaliśmy dwa ogrody winnej latorośli, które otoczyliśmy palmami; między nimi umieściliśmy pole zasiane zbożem. Obydwa ogrody dały swoje plony i nie przyniosły żadnej straty. I sprawiliśmy, iż wytrysnął strumyk między tymi dwoma ogrodami” (Rozdział al-Kahf: 32-33)

“Wszedł do swojego ogrodu i, wyrządzając sobie samemu niesprawiedliwość, powiedział: “Nie sędzę, żeby to kiedykolwiek zginęło; i nie wierzę, że nadejdzie Godzina. A jeśli zostaną sprowadzony do mego Pana, to znajdę z pewnością coś lepszego, w

zamian za to, aniżeli ten ogród.” (Rozdział al-Kahf: 35-36)

“I powiedział mu jego towarzysz, rozmawiając z nim: “Czy nie wierzysz w Tego, który cię stworzył z prochu, następnie z kropli spermy, a potem dał ci postać człowieka? Lecz co do mnie... On jest Bogiem, moim Panem! I ja nie dodaję memu Panu żadnego współtowarzysza. O, gdybyś ty, kiedy wszedłeś do twego ogrodu, powiedział: Jeśli Bóg zechce! Nie ma mocy, jak tylko u Boga! Chociaż widzisz, iż mam mniej majątku i dzieci od ciebie, to, być może, mój Pan da mi wkrótce coś lepszego niż twój ogród; a na niego ześle z nieba gwałtowny huragan, tak iż rankiem zamieni się w nagie wzgórze; albo też woda zniknie w ziemi i nie zdołasz jej odnaleźć.” (Rozdział al-Kahf: 37-41)

“I zniszczone zostały jego owoce. Wtedy zaczął wykręcać sobie ręce nad tym, co wydał na ten ogród - teraz ogołocony do samych drabinek - i powiedział: “Biada mi! O, gdybym był nie dawał żadnego współtowarzysza memu Panu!” I nie miał on nikogo z ludzi, kto by mu pomógł, poza Bogiem; i nie był wspomóżony. W podobnym przypadku opieka jest tylko u Boga, który jest Prawdą; On jest najlepszy w nagradzaniu, On jest najlepszy w ostatecznym wyniku.” (Rozdział al-Kahf: 42-44)

Właściciel winnicy został oszukany, myśląc, iż jest na właściwej drodze z powodu swojego bogactwa

i dużej ilości dzieci. Same jego słowa demonstrowały jego nieświadomość, a przytłaczająca duma i arogancja uniemożliwiły mu pojęcie władzy Allaha: **“A jeśli zostanę sprowadzony do mego Pana, to znajdę z pewnością coś lepszego”**. Jego nieświadomość jest tak głęboka, iż sądzi, że to on stworzył swój ogród i dlatego będzie on jego na zawsze. Jako zapłatę za jego zachowanie, Allah niespodziewanie zniszczył jego ukochaną winnicę.

Chociaż są nieświadomi, niektórzy sądzą, że są na właściwej drodze i mają na koncie dobre uczynki. Nie są one jednak robione w celu zado-

wolonia Allaha, lecz z przyzwyczajenia i nawyku, albo żądy popisania się, zaspokojenia sumienia, lub też chęci okazania przez kogoś wdzięczności. W rzeczywistości, uczynki te mogą być wcale nieprzydatne w Przyszłym Życiu, ponieważ są one ograniczone do tych aktów, które nie wchodzą w konflikt z osobistymi interesami danej osoby. Nieświadomi tego, że być może nie otrzymają nagrody za swoje czyny, które zrobili jako przysługę innym zamiast zadowolić Allaha, czują się pewni tego, że są na właściwej drodze.

Osoby takie, uważają swoje dzieci, posiadłość i łatwe, beztrudne życie za znak tego, że są na właściwej drodze. Faktem jednak jest to, że Allah wyznacza okres czasu na przetestowanie ich i z powodu ich zachowania nie dostaną przydziału w Życiu Przyszłym:

“Ten, kto chce życia tego świata i jego ozdoby... My im zapłacimy w pełni tutaj, ale i tam nie doznają oni szkody. To są tacy, dla których w życiu ostatecznym nie będzie nic innego, jak tylko ogień. I daremne będzie to, czego na nim dokonali, i bezużyteczne, co uczyli.” (Rozdział Hud: 15-16)

Ludzie, którzy oszukują się w ten sposób, nie zyskują nic oprócz bolesnej śmierci w stanie nieświadomości i wiecznego cierpienia:

“I niech nie zadziwiają cię ich majątki i ich dzieci! Bóg chce ich przez nie ukarać na tym świecie, żeby dusze ich odeszły, podczas kiedy są niewiernymi.” (Rozdział al-Tawba: 85)

Inne cechy

Tacy ludzie zbyt silnie reagują na wydarzenia, nie ufają Allahowi i są buntownicy. Wierzący natomiast wiedzą, że Allah wszystko kontroluje, dlatego całkowicie Mu ufają, niezależnie od tego jakich prób ich poddaje. Kiedy coś się dzieje, pozostają tak cierpliwi jak tyko mogą, bo wiedzą, że trudne momenty są niczym więcej niż testem zesłanym przez Allaha. Dlatego są szczęśliwi i radośni wiedząc, że On wynagrodzi ich cierpliwość i ufność:

“My doświadczymy was nieco strachem, głodem i utratą dóbr, życia i owoców. Głoś radosną wieść cierpliwym!” (Rozdział al-Baqara: 155)

Pamięć o dobrych nowinach powoduje, że stają się bardziej cierpliwi w trudnych momentach. W pełni świadomi tego, że ich bogactwo, majątek, pozycja, ranga służą jako środek do sprawdzenia ich, robią wszystko, aby Mu podziękować i spożytkować je zgodnie z Jego wolą, aby uzyskać Jego aprobatę:

“Każda dusza zakosztuje śmierci. My doświadczymy was złem i dobrem, dla wypróbowania, i wy do Nas będziecie sprawozdani.” (Rozdział al-Anbiya’: 35)

Nieświadome osoby nie zdają sobie sprawy z tych faktów; nawet jeśli o nich wiedzą, to je ignorują. Z tego powodu reagują na wydarzenia zupełnie inaczej. Na przykład, wierzący, którzy wiedzą, że utrata dóbr materialnych jest testem od Allaha, akceptują go z pełnym do Niego zaufaniem. Ta sama sytuacja jednak, spowoduje materialną i duchową szkodę tym, którzy są nieświadomi. Popadają oni w przygnębienie, a w miarę jak ono się powiększa, stają się bardziej nie zrównoważeni, zirytowani, aż w końcu tracą zdrowie psychiczne. Bycie odrzuconym przez bliskich znajomych i utrata luksusów pogorsza tylko ich sytuację; to może nawet doprowadzić niektórych do granicy samobójstwa. Jak tutaj widzimy, osoby nieświadome nie mają zaufania do Allaha, są buntownicze i nie żyją zgodnie z Jego wolą.

POWODY NIEŚWIADOMOŚCI

Nie słuchanie własnego sumienia

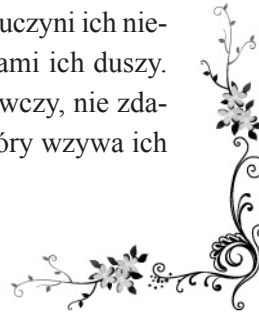
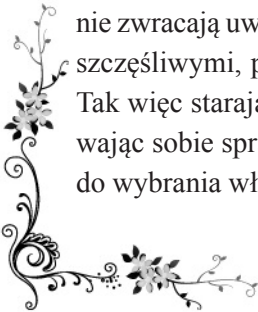
Sumienie jest przewodnikiem, który dzięki inspiracji Allaha zawsze wskazuje właściwą drogę:

“Na duszę i na Tego, który ją ukształtował! I dał jej skłonność - do nieprawości i bojaźni Bożej. Pomyślność osiągnął ten, kto ją oczyścił, lecz poniósł stratę ten, kto ją zaciemnił!” (Rozdział ash-Shams: 7-10)

Demoralizacja jest pragnieniem spełniania żądań i pasji, nawet jeżeli to oznacza robienie czegoś co jest zabronione czy nielegalne. Allah bezustannie inspiruje, poprzez nasze sumienie, które jest ostrzeżeniem przeciwko demoralizacji. Ciągłe podporządkowywanie się mu, oczyszcza ludzi z grzechu i prowadzi ich do zbawienia i szczęścia. Ci, którzy wielbią swoje ego, najpierw popadają w głębie nieświadomości, a potem posuwają się na drodze do zatracenia:

“I oni je odrzucili - niesprawiedliwie i dumnie - chociaż ich dusze były przekonane o prawdzie.” (Rozdział an-Naml: 14)

Sumienie bezustannie ostrzega ludzi przed niezliczonymi żądzami ich ego i namawia ich do śledzenia właściwej drogi. Nieświadome osoby, nie zwracają uwagi na ten sygnał ostrzegawczy, sądząc, że uczyni ich niešťczęśliwymi, ponieważ wchodzi w konflikt z pragnieniami ich duszy. Tak więc starają się przytłumić ten boski sygnał ostrzegawczy, nie zdawając sobie sprawy z tego, że jego źródłem jest Allah, który wzywa ich do wybrania właściwej drogi i wiecznego szczęścia.

Nieświadomość, w którą popadają ludzie na skutek ignorowania tego głosu, rośnie w miarę jak pograżają się w niemoralności (niezliczonych grzechach i niegodziwości), a kolejny bunt, grzech i zdeprawowanie powoduje, że ich ego zaczyna się pogarszać. Są teraz tak głęboko nieświadomi, że chcą żyć w stanie niegodziwości na zawsze:

“Lecz człowiek pragnie prowadzić nadal życie grzeszne. Zapytuje on: “Kiedy to będzie Dzień Zmartwychwstania?” Otóż kiedy wzrok będzie oślepiony, kiedy księżyc będzie zaćmiony, kiedy słońce i księżyc będą złączone, tego Dnia człowiek powie: Gdzie jest miejsce ucieczki?” Niestety! Nie ma żadnego schronienia! Do twego Pana, tego Dnia, nastąpi pewny powrót.” (Rozdział al-Qiyama: 5-12)

Ludzie, którzy nie słuchają boskiego głosu są na przegranej pozycji, ponieważ nieświadomość, która odseparowała ich od Niego, niesie ze sobą cierpienie, którego nie jesteśmy sobie w stanie wyobrazić: pałacy dół Piekła.

Lekceważąc przeznaczenie

Przeznaczenie oznacza, że bez względu na to, czy jest to istota żywa czy nie, stan i doświadczenia każdego elementu determinowane są z góry przez Allaha. Jest tak w przypadku każdej istoty, od najmniejszego komara do słonia; od maleńkiej nowo-narodzonej ryby w oceanie i mikroskopijnych stworzeń w każdym zakątku świata, aż do wszystkich istot żyjących w tym ogromnym wszechświecie.

Nikt nie jest w stanie wybrać nawet jednej cechy swojego wyglądu (np. swojej cery, koloru oczu czy wzrostu) czy swoich rodziców. Biorąc pod uwagę to, że nie mogą zdecydować tak podstawowych rzeczy, w jaki sposób będą w stanie wyznaczyć kurs swojego życia? Koran tak na ten temat mówi: **“Zaprawdę, stworzyliśmy każdą rzecz według pewnej miary.” (Rozdział al-Qamar: 49)**

Każdy kto jest tego świadomy, powinien prosić o litość i łaskę, kiedy

korzysta ze swoich dóbr materialnych i czegokolwiek doświadcza. W istocie, Koran jest jedynym przewodnikiem, który pokazuje ludziom jak to zrobić. Żadna istota ludzka, czy to wpływowy businessman czy współplemiennik i żadna inna istota, czy stworzenie żyjące głęboko w oceanie czy owad z pierwotnego lasu, nie jest w stanie zmienić czy uciec przeznaczeniu zadecydowanym przez Allaha:

“I w jakiegokolwiek byłbyś sytuacji, i cokolwiek recytowałbyś z Koranu, i jakiegokolwiek podejmujecie działanie - My jesteśmy przy was świadkami, kiedy się w tym zagłębiacie. I nie ujdzie uwagi twego Pana nawet ciężar jednego pyłku - ani na ziemi, ani w niebiosach; ani też coś jeszcze mniejszego od tego, ani też większego - żeby to nie było w Księdze jasnej.” (Rozdział Yunus: 61)

Koran mówi, że każdy moment i doświadczenie przez jakie człowiek przechodzi, jest decydowane przez przeznaczenie. Ci, którzy ignorują te fakty objawione w Koranie myślą, że żyją w tym ogromnym wszechświecie, wśród miliardów innych ludzi, przez czysty przypadek. Tak więc uważają się za istoty wolne, które mogą robić to co im się żywnie podoba. Łudząc się, iż są niezależni od Allaha, popadają w głęboką nieświadomość.

Zapominając że śmierć może nadejść w każdym momencie

Ludzie zazwyczaj spotykają śmierć w nieoczekiwanych miejscach i o nieoczekiwanej porze:

“Lecz nie wie dusza, co zyska jutro, i nie wie dusza, na jakiej umrze ziemi. Zaprawdę, Bóg jest Wszechwiedzący, w pełni Świadomy!” (Rozdział Luqman: 34-35)

Moment śmierci każdej osoby determinowany jest przez przeznaczenie jeszcze zanim przyszła ona na ten świat. Allah objawia w Koranie:

“On jest Tym, który stworzył was z gliny; potem wyznaczył pe-

wien termin, termin wyznaczony u Niego. Jednak wy powątpiewacie.” (Rozdział al-An‘am: 2)

Fakt, iż ludzie nie wiedzą kiedy umrą, jest jednym z czynników, który popycha ich w stronę nieświadomości. Jeżeli osoby, które są świadome kary Piekła wiedziały kiedy umrą, nie pozostałyby obojętne rozkazom Allaha, rozproszone przez życie doczesne czy zapomniały, że będą wezwane do rozliczenia się ze swoich czynów w Dniu Sądu Ostatecznego.

Nie znanie daty śmierci jest tajemnicą procesów świata obecnego. Wierzący, którzy to wiedzą, przygotowują się, wiedzą, że mogą umrzeć w każdym momencie. Podporządkowują się nakazom i zakazom Allaha z kompletną szczerością tak długo jak żyją.

Nieświadome osoby żyją zgodnie z pragnieniami swojej duszy. Wiedzą, że kiedyś umrą, ale nie są w stanie pojąć faktu, iż śmierć jest przebudzeniem się w Przyszłym Życiu, albo w niekończącym się Piekło albo w Raju. Sądzą, że jest ona wieczną rozłąką od rzeczy i ukochanych osób. Dlatego są tak gorliwi w wyborze co i kogo kochają i czują się nieswojo kiedy przytaczany jest temat śmierci, albo kiedy on przechodzi im przez myśl. Samo myślenie o śmierci przynębia ich i martwią się, że ich życie ulegnie zmianie. Odkąd nie biorą pod uwagę tego, że śmierć może być tuż za rogiem nie rozmyślają nad jej rzeczywistością, ignorują nakazy i zakazy Allaha albo przynajmniej odkładają je na bok, wmawiając sobie, że mają jeszcze dużo czasu na modlitwę i zaczną się modlić kiedy będą starsi. Ale tak naprawdę, nie mają pojęcia ile czasu im zostało. Radośnie idą swoją drogą aż do momentu kiedy nagle przychodzi moment śmierci, zanim rozpoczęli życie zgodnie z rozkazami Allaha. Moment, w którym takie nierozważne osoby spotykają śmierć, którą uważają za odległą i daleką został w następujący sposób opisany w Koranie:

“O, gdyby ci, którzy nie uwierzyli, znali tę chwilę, kiedy nie będą mogli odwrócić ognia ani od swoich twarzy, ani od swoich pleców - i nie będą wspomóczeni! Tak! Przyjdzie ona do nich niespodzianie i wprawi ich w zdumienie; i nie będą w stanie jej od-

wrócić ani nie będzie im dana żadna zwłoka!” (Rozdział al-Anbiya’: 39-40)

W tym wersie wyraźnie widać, że śmierć nie słucha wymówek i że wyznaczony czas nadchodzi szybko. Nic nie jest w stanie jej powstrzymać. Allah mówi w Koranie:

“Powiedz: “Zaprawdę, śmierć, od której uciekacie, z pewnością was spotka! Potem zostanieie sprowadzeni do Tego, który zna, co skryte i jawne. On obwieści wam to, co czyniliście.” (Rozdział al-Dżum‘ah: 8)

Osoba może umrzeć w każdej chwili; zapominanie tego faktu czy próba ucieczki przed nim jest oznaką tego, że jest nieświadoma i że jest pochłaniana przez wir nieświadomości. Faktem jest, iż nieświadomość może zaprowadzić w kierunku wiecznego cierpienia.

Nie myśląc o bilansie który każdy będzie musiał przedstawić

Ludzie, którzy są nieświadomi zapominają również, że w Przyszłości będą rozliczeni ze swoich czynów przez Allaha. Niezależnie od tego, czy umierają w samotności czy między innymi, kiedy anioł śmierci zabiera ich dusze, wszystkie ich kontakty ze światem obecnym i wszystkimi wokół zostają zerwane. Kiedy zostaną wskrzeszeni i pójną przedstawić bilans swojego życia, każdy będzie sam pośród ogromnej ilości ludzi, i nikt nie będzie zwracać uwagi na innych. Samotność ta będzie zupełnie inna od samotności jaką odczuwamy tutaj na ziemi. Moment rozliczenia będzie najtrudniejszym momentem jaki nieświadoma osoba kiedykolwiek doświadczy. Odczuwana samotność wyniknie z uświadomienia sobie faktu, że nadszedł czas na rozliczenie się ze wszystkiego co w życiu zrobili, że są zupełnie sami, odizolowani od innych i że są kompletnie bezsilni w Jego obecności. Są fizycznie i emocjonalnie wystawieni na widok publiczny; pozbawieni swojej mocy, majątku, tytułów, pozycji i sławy; i z

daleka od wszystkich swoich bliskich. Innymi słowy, są zupełnie sami w obecności Allaha:

“I oni wszyscy przyjdą do Niego, w Dniu Zmartwychwstania, pojedynczo.” (Rozdział Maryam: 95)

Nieświadomi ludzie, którzy nie widzą natychmiastowych konsekwencji tego co robią tutaj na ziemi, sądzą, że to samo będzie miało miejsce w Przyszłości. Z powodu tego błędu, przekonują swoich znajomych do ignorowania nakazów i zakazów Allaha, albo też przełożenia ich posłuszeństwa na później, mówiąc rzeczy takie jak “żyje się tylko raz” “nie martw się o to” lub “Ja wezmę za to pełną odpowiedzialność.” Takie wyrażenia zdradzają ich brak świadomości, bo tak jak człowiek przychodzi na ten świat tylko raz, również tylko jeden raz wstąpi do Piekła gdzie będzie cierpiał w nieskończoność. Tacy ludzie, nie biorą tej kary zbyt poważnie i twierdzą, że wezmą na siebie grzechy innych. To pokazuje jeszcze bardziej, jak są daleko od zrozumienia ogromu Jego wiedzy i mocy:

“I nie poniesie żadna niosąca ciężar ciężaru drugiej; a jeśli nawet jakaś przygnieciona ciężarem wezwie pomocy do poniesienia go, to nikt jej w tym nie ulży - nawet gdyby to był krewny. Ty tylko ostrzegasz tych, którzy się boją swego Pana z powodu tego, co jest skryte, i którzy odprawiają modlitwę. A ten, kto się oczyszcza, to oczyszcza się dla siebie samego. Do Boga zmierza wędrowanie.” (Rozdział Fatir: 18)

“Że żadna dusza obciążona ciężarem nie poniesie ciężaru innej duszy;” (Rozdział an-Najm: 38)

W Życiu Przyszłym, wszyscy otrzymają słuszną i idealną rekompensatę za swoje czyny. Nie będzie tam przyjaciół czy krewnych, którzy wezmą odpowiedzialność za ich błędy czy wyciągną z kłopotów tak jak to dzieje się w życiu doczesnym. Wtedy zaczną nienawidzić wszystkich tych, których kiedyś szanowali, obwiniając ich za własny brak świadomości:

“Tego Dnia przyjaciele będą dla siebie wrogami, z wyjątkiem ludzi bogobojnych” (Rozdział az-Zukhruf: 67)

“...To Dzień, kiedy przyjaciel nie wybawi przyjaciela od niczego; i oni nie będą mieli żadnej pomocy.” (Rozdział al-Dukhan: 41)

Fałszywe przyjaźnie świata doczesnego w Przyszłości zostaną przezwane i zamienią się we wrogość, ponieważ były one zawarte dla jakiejś korzyści i bez względu na zgodę Allaha. Podczas, gdy byli na tym świecie, zawierali przyjaźnie nie z osobami, które kierowały ich serca w stronę Allaha i były przez Niego kochane, ale z nieszczerymi, nieświadomymi jednostkami, które odwróciły się do Niego plecami i zaprzeczyły Jego egzystencji. Właściwie to dosyć często dzieje się tak, że najlepsi przyjaciele stają się wrogami, kiedy pojawia się konflikt między ich przyjaźnią a ich własną korzyścią. Jak zostało powiedziane w Koranie, przyjaźnie, które trwają całe życie, nawet jeżeli obie strony wzajemnie się krzywdzą poprzez wprowadzenie się w nieświadomość, zamienią się we wrogość w obecności Allaha. Wrogość ta rozpoczyna się wtedy, kiedy stopniowo zaczynają być świadomi cierpienia w momencie gdy zdjęta zostaje z nich zasłona nieświadomości. Allah objawia ich szczerze wyznania:

“nie mamy więc orędowników ani też nie mamy wiernego przyjaciela. O, jeśli by nam dany był powrót, to bylibyśmy między wiernymi!” (Rozdział ash-Shu‘ara’: 100-102)

Kiedy wzywani są do rozliczenia, niewierzący wyrażają w głębokim smutku, że są całkiem sami. Wierzący, z których się wyśmiewali podczas życia na ziemi nie są w pobliżu. Kiedy stają twarzą w twarz z prawdą, którą dotąd lekceważyli, pragną powrócić i być między szczerze wierzącymi:

“Być może, ci, którzy nie uwierzyli, chcieliby być muzułmanami?” (Rozdział al-Hijr: 2)

Ale nie ma powrotu.

UWALNIANIE SIĘ OD NIEŚWIADOMOŚCI

Czytanie Koranu i rozważanie nad jego wersami

Najlepszym rozwiązaniem na pozbycie się nieświadomości jest czytanie Koranu, boskiego światła Allaha zesłanego jako przewodnik dla Jego sług oraz zastanawianie się nad jego wersami. Czytanie Koranu, przybliża ludzi do Allaha i pozwala im na zrozumienie Jego nieskończonej wiedzy i mocy. Jednocześnie, dostarcza wyraźnej i prawdziwej wiedzy na temat tego, co wcześniej było im niewiadome i czego nie rozważali, odpowiada również na pytania, które dręczyły ich w przeszłości. Z tego powodu, ci którzy czytają Koran i rozumieją go, zwracają się do Allaha z sercami pełnymi satysfakcji.

Ci, którzy biorą sobie jego wersy do serca, stają się świadomi błędów w swoim zachowaniu i pomysłach. Stopniowo, zaczynają rozumieć znaczenie i powagę swoich minionych czynów i co ich nakłoniło do zaangażowania się w taką działalność. Krótko mówiąc, nareszcie zaczynają rozumieć ogrom mocy i wiedzy Allaha, co sprawia, że czują strach, szacunek, a miłość wobec Niego zaczyna rosnąć:

“To jest obwieszczenie dla ludzi, aby byli przez nie ostrzeżeni i aby wiedzieli, iż On jest Bogiem Jedynym; i aby się opamiętali ludzie obdarzeni rozumem!” (Rozdział Ibrahim: 52)

“Oto ten Koran prowadzi ku temu, co jest bardziej proste, i obwieszcza wiernym, którzy czynią dobre dzieła, iż czeka ich nagroda wielka;” (Rozdział Al-Isra’: 9)

Ci, którzy czytają Koran i szczerze zastanawiają się nad jego wer-

sami, zaczynają go widzieć w kontekście manifestacji Allaha. To pozwala im pamiętać Go przez cały czas i unikać jakiegokolwiek rodzaju nieświadomości. Na przykład, stopniowo zaczynają zauważać, że niektóre osoby wokół nich posiadają cechy, które jak mówi Koran należą do tych zaprzeczających. A z powodu świadomości kary czekającej na takie osoby, przykłady te stają się dla nich ważną lekcją. W ten sposób, dzięki woli Allaha, unikają nieświadomości i uczą się jak się przed nią bronić. W dodatku, zdają sobie sprawę z tego, że wersy Koranu objawiają karę Piekła i że poza wolą Allaha, zbawienie nie istnieje. W ten sam sposób, rozmyślają nad wiecznym pięknem i błogosławieństwami życia w Ogrodzie i starają się zdobyć Jego miłosierdzie i wstąpić do Raju. Ci, którzy czytają Koran wiedzą, że będą wezwani do rozliczenia się ze swoich czynów i na podstawie tego, wejdą albo do Piekła albo do Raju. Dlatego też, świadomi tej prawdy, unikają wszelkich rodzajów nieświadomości i są uważni tego, aby zachowywać się tak, aby zdobyć Jego aprobatę.

Biorąc korzyść z szans zesłanych przez Allaha

Allah stworzył warunki umożliwiające ludziom rozpoznanie Jego istnienia i zwrócenie się ku Niemu. Między nimi są momenty niepokoju i trudności: **“Czyż oni nie widzą, że każdego roku są poddawani próbie raz lub dwa razy? Jednak się nie nawracają ani też nie chcą sobie przypomnieć” (Rozdział at-Tawba:126)**. Te trudne momenty są bardzo pożyteczne i powodują, że ludzie rozpoznają swoją nieświadomość, ponieważ w takich momentach, niższa osobowość, która jest w ciągłym stanie buntu przeciw Allahowi, zdaje sobie sprawę ze swojej bezsilności. W takich momentach, ludzie wzywają swoje sumienie, zauważają swoje błędy i szukają sposobów na uniknięcie ich. Ta niesłuchanie ważna okazja, zakładając, że właściwie ją wykorzystają, może im pomóc ograniczyć ich żądze poprzez rozpoznanie swoich słabości i odpokutowanie za swoje grzechy. W rezultacie, poczują się bliżej do Allaha. Zdają sobie sprawę z tego, że władza Allaha jest samowystarczalna, że jest On źródłem

wszystkiego i że tylko On jest w stanie zakończyć ten okres próby.

“On jest Tym, który wam pozwala podróżować na lądzie i na morzu. A kiedy znajdujecie się na statkach, które unoszą się dzięki pomyślnemu wiatrowi, ludzie są na nich uradowani; kiedy dosięga je gwałtowny wicher i ze wszystkich stron zalewają je fale, oni sądzą, że są całkowicie przez nie otoczeni, wzywają Boga, wyznając Mu szczerze swoją wiarę: “Jeśli Ty nas wyratujesz, to my z pewnością będziemy wdzięczni!” A kiedy On ich wyratuje, oto oni znowu szerzą zepsucie, na ziemi, bez żadnego prawa. “O ludzie! Wasza nieprawość spadnie tylko na was. To jest tylko krótkie używanie życia na tym świecie, bo do Nas powrócicie, a wtedy My wam obwieścimy to, co czyniliście.” (Rozdział Yunus: 22-23)

Nieświadome osoby, mogą zdać sobie sprawę z tego, że nikt nie jest w stanie im pomóc oprócz Allaha, tylko wtedy, gdy czują się zupełnie bezradni. Ale kiedy ich kłopoty dobiegają końca, zapominają o Nim i zachowują się jak dawniej:

“A kiedy człowieka dotknie nieszczęście, to on wzywa Nas, leżąc na boku, siedząc albo stojąc; a kiedy odsuniemy od niego jego nieszczęście, to on przechodzi mimo, jak gdyby nigdy nie wzywał Nas z powodu nieszczęścia, które go dotknęło. W ten sposób upiększa się występny, to, co oni czynią.”(Rozdział Yunus: 12)

Na Przykład, w czasach naturalnych katastrof, ludzie zdają sobie sprawę z tego jak bardzo są bezsilni, że Jego wiedza i moc jest nieskończona i że Allah jest wszechobecny i wszechwiedzący. W takich momentach, przypominane im jest, że powinni się Go bać i szanować, ponieważ jest On wszechmocny i że mogą odczuć Jego gniew w każdej chwili. Wcześniej jednak, te same osoby zignorowały Jego rozkazy i nakazy, odkładając swoje posłuszeństwo na później. Kiedy są pochłaniani przez strach, odzyskują świadomość i zaczynają rozpoznawać prawdę. Przez pomaganie ludziom dostrzeżenia prawdy, katastrofy naturalne są do-

skonałym przypomnieniem, które jeśli zostanie zrozumiane we właściwy sposób, ocali ich w Przyszłości. Ale kiedy ich problemy kończą się, ci którzy nie wyciągają wniosków z tych ostrzeżeń, pozwalają na powrót ich nieświadomości, obejmując znowu ten przejściowy świat i wznawiają opór przeciw Jego nakazom i zakazom. Aby uciec od tego błędnego koła, ludzie powinni skorzystać z tych okazji, często przypominając sobie o trudnościach i jak Allah ich pocieszył.

Muszą oni zrozumieć, że te wydarzenia są ostrzeżeniami, a przez to wielkimi błogosławieństwami, ponieważ takie pokazy nieskończonej mocy Allaha, otwierają ludziom drogę do pozbycia się swojej nieświadomości. Aczkolwiek błędnym zachowaniem jest oczekiwanie na takie wydarzenia w celu pozbycia się nieświadomości, ponieważ, Allah daje nam takie ostrzeżenia cały czas: trudne momenty doświadczane przez krewnych i sąsiadów, naturalne katastrofy, wojny itd. Te osoby, które rozważają te wydarzenia, zdają sobie sprawę z tego, że to samo może się im przydarzyć. Wykorzystują je do przypominania sobie jak bardzo są bezsilni kiedy zderzają się z najwyższą władzą Allaha, starają się pozbyć nieświadomości i zwrócić w Jego stronę. To co stało się ludziom ‘Ad mogłoby się przydarzyć każdej społeczności:

“Natomiast Adyci zostali zniszczeni przez wicher wyjący, gwałtowny, który On rozpełtał przeciwko nim przez siedem nocy i przez osiem dni po sobie następujących. Ty możesz ujrzeć ten lud tam powalony, jak gdyby to były pnie powalonych palm.”
(Rozdział al-Haqqah: 6-7)

Dając ten przykład w Koranie, Allah oczekuje od ludzi, aby wyciągnęli wnioski z tego, co się innym przydarzyło i pomyśleli o Jego niezrównanej sile i wiedzy. Życie codzienne zawiera wiele przykładów, które pomagają ludziom docenić moc Allaha. Ludzie jednak czują jedynie litość, kiedy widzą bezsilne osoby; nie zdają sobie sprawy z tego, że to co widzą jest również ostrzeżeniem dla nich. Wszystkie te przykłady są ostrzeżeniami i okazjami dla ludzi do pozbycia się zasłony nieświadomości.

Wiedzenie tego że Allah jest Wszechmocny i Wszechobecny

W wersie “Czy, człowiek sądzi, że będzie pozostawiony bez dozoru?” (Rozdział al-Qiyama: 36), Allah mówi ludziom, że są zawsze pod Jego kontrolą. Nieświadome osoby jednak, są daleko od pojęcia tego faktu. Aczkolwiek wystarczy jedynie moment szczerzej kontemplacji na zdanie sobie sprawy z tego, jak wyglądałoby życie gdyby człowiek musiał sam wszystko zdobywać i kontrolować.

Na przykład, teraz jesteśmy nieświadomi wszystkich procesów jakie zachodzą w naszych ciałach i nie czujemy potrzeby zainteresowania się nimi. Mimo tego, nasze organy kontynuują funkcjonowanie w doskonałej harmonii ze sobą. Jeśli chodzi o nas, to sprawą nadrzędną jest dostarczenie tlenu w celu podtrzymania życia. Oczywiście mamy również inne sprawy na głowie, jak kontrolowanie bicia serca, utrzymywanie przepływu krwi, utrzymywanie poziomu kwasów żołądkowych w poziomie, trawienie i wiele innych funkcji.

Wyobraźcie sobie to niemożliwe, to że kontrolujemy wszystkie funkcje naszego ciała. Na przykład, kto je kontroluje kiedy śpimy, bo one nigdy nie ustają. Jeśli nasze serce uciekło spod kontroli tylko na kilka minut, przestałoby bić i umrzelibyśmy. Prawdą jest jednak, że musimy spać. A to nie jest wszystko co musielibyśmy robić jeżeli zostalibyśmy pozostawieni sami sobie. Do naszego zadania należałoby również zapewnienie warunków zewnętrznych niezbędnych do podtrzymania naszego życia.

Wyraźnie tu widać, że odkąd nie jesteśmy w stanie kontrolować naszych własnych ciał, wymagana jest duża wyobraźnia, aby pomyśleć, że moglibyśmy mieć jakikolwiek wpływ na niezliczone, delikatnie regulowane i zbalansowane systemy, które są podstawą nie tylko tu na ziemi, ale i w całym wszechświecie. Kiedy to rozważymy to zobaczymy, że nie jesteśmy w stanie niczego kontrolować, zdamy sobie sprawę z tego, że Allah kontroluje wszystko swoją wiedzą i mocą. Rozumiemy, że On stworzył i kontroluje wszystko co istnieje, zarówno żywe jak i martwe. Aby

jednak osiągnąć ten poziom wiedzy, musimy przewyciężyć brak naszej świadomości i zawsze pamiętać, iż Allah nas widzi i stosownie reaguje. On nas zawsze obserwuje, kreując nas i nasze czyny. W istocie, nie ma chwili kiedy On nas nie otacza **“Oto powiedzieliśmy tobie: “Zaprawdę, twój Pan obejmuje ludzi!” (Rozdział al-Isra’: 60).** Wierzący, którzy wiedzą, że Allah ich otacza i jest świadomy wszystkiego co robią, mówią, myślą, zarówno otwarcie jak i potajemnie, ponieważ jest On wszechwiedzący i wszechobecny:

“Czyż ty nie widzisz, że Bóg wie doskonale, co jest w niebiosach i co jest na ziemi? I nie ma tajnej narady trzech, żeby On nie był czwarty, ani też pięciu, żeby On nie był szósty; ani też mniej, ani więcej, żeby On nie był z nimi, gdziekolwiek oni by się znajdowali. Następnie, w Dniu Zmartwychwstania, On im oznajmi to, co czynili. Zaprawdę, Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!” (Rozdział al-Mujadalah: 7)

Szczerze przemyślenie tej oczywistej prawdy wystarczy, aby pozbyć się nieświadomości, bo to umożliwi im dostrzeżenie faktów i wygodne życie, zarówno na tym świecie jak i następnym. Wiedząc, iż są zawsze pod Jego suwerenną władzą, boją się i szanują Go, oraz unikają wszystkiego co wywołałoby Jego gniew. W dodatku, zdają sobie sprawę z tego, że Allah widzi wszystkie ich dobre uczynki i czekają na dzień, kiedy On ich za nie wynagrodzi. Rozumiejąc, że wszystko dzieje się zgodnie z próbami, które On im przeznaczył dla ich dobra, pozostają cierpliwi. W rezultacie, wejdą do Raju, który został obiecany wszystkim Wierzącym.

Posiadanie gruntownej wiedzy tego co Allah stworzył

Wiedza jest jednym z nejęfektowniejszych sposobów ucieczki przed nierozważnością. Egzaminowanie, obserwowanie i pojmovanie dowodów stworzenia, którymi przesiąknięty jest wszechświat, pomniejsza nieświadomość i trzyma ją z daleka. Najwyższa wiedza i moc Allaha mogą

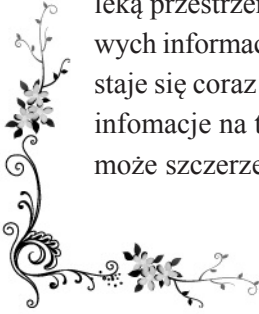
zostać docenione jedynie poprzez tak poważny wysiłek i kontemplację. Allah informuje nas, że wszechświat i wszystko w nim zostało stworzone do pewnego celu:

“I nie stworzyliśmy nieba i ziemi, i tego, co jest między nimi, dla zabawy.” (Rozdział al-Anbiya’: 16)

W istocie, wszystkie rzeczy stworzone, są dowodem na istnieniu Allaha. Zdobyć o nich szczegółowej wiedzy pozwala ludziom dostrzeżenie manifestacji najwyższej inteligencji w każdym detalu. Nawet powierzchowna obserwacja tych szczegółów wyjawia to, iż wszystko co istnieje, skomponowane jest ze wspaniałych systemów. Skonfrontowani z takimi szczegółami, ludzie mogą z łatwością dostrzec istnienie Allaha i stać się świadomi Jego nieskończonej mocy. Poprzez szczere rozmyślanie i refleksję, dają radę przebić zasłonę nieświadomości, która ich oślepiła i ogłuszyła ich sumienie.

Na przykład, ludzie mogą dostrzec artyzm i wiedzę Allaha przez zwykle studiowanie swoich ciał i stworzenia wokół. W istocie, stworzenie samego człowieka jest złożone z łańcucha zdarzeń, który rozprasza nieświadomość. Poprzez mnożenie kodu genetycznego w pojedynczej komórce, powstaje zarodek wyposażony w doskonale funkcjonujące systemy. To jest wystarczająco ważny dowód Jego istnienia, mocy i wyższej inteligencji. Komórki jajowe i sperma, produkowane w odrębnych istotach, łączą się podczas zapłodnienia; jeden rodzaj komórki mnoży się i różnicuje w celu sformowania szkieletu, mięśni, organów, oczu, rąk i nóg wraz z ich złożonymi funkcjami. Później, ten organizm odłącza się od łona matki i po porodzie, widzi, słyszy, chodzi, śmieje się, płacze i czuje.

Dzięki nowoczesnym metodom śledczym, możemy zajrzeć w daleką przestrzeń wszechświata i głębie oceanów. Zdobywanie szczegółowych informacji na temat mieszkańców i wydarzeń tych odległych miejsc staje się coraz łatwiejsze. A więc każdy, kto myśli i posiada szczegółowe informacje na temat cudów kreacji w tych stworzeniach i wydarzeniach, może szczerze powiedzieć, **“...Panie nasz! Nie stworzyłeś tego nada-**

remnie. Niech Ci będzie chwała! Uchroń nas od kary ognia” (Rozdział Al ‘Imran: 191), ci będą ocaleni od nieświadomości.

W obliczu tych oczywistych dowodów, ci którzy, zostali ocaleni od nierozważności i osiągneli rodzaj wiary opartej na pewności, poznają Jego najwyższe atrybuty, przybliżają się do Niego i starają się zdobyć Jego łaski.

Zdanie sobie sprawy z tego że ziemskie życie jest krótkie i tymczasowe

To życie pewnego dnia dobiegnie końca, a ludzie rozpoczną wieczne życie. Jednak ci, którzy nie zdają sobie sprawy z tego, że to życie jest przejściowe i krótkie, są namiętnie do niego przywiązani i żyją tylko dla tego świata. Od dzieciństwa, bezustannie robią plany na przyszłość i starają się wypełnić swoje pragnienia. W samym środku tego rozproszenia nagle umierają, do końca nie zdając sobie sprawy z prawdziwej natury życia tego świata. To co uważają za trwałe, dobiegnie końca jak przelotny sen; ale w Życiu Przyszłym, rozumieją, że ich poprzednie życie trwało krótko jak sen i że popełnili duży błąd. Allah wyjawia rozmowę osób z Życia Przyszłego:

“On powie: “Ile lat przebywaliście na ziemi?” Powiedzą: “Przebywaliśmy jeden dzień albo część dnia. Lecz zapytaj tych, którzy liczą.” On powie: “Przebywaliście niewiele czasu. Gdybyście tylko wiedzieli! (Rozdział al-Mu’minun: 112-14)

Wyrażenie “dzień albo część dnia” pokazuje jak naprawdę krótkie jest życie człowieka, choć wydaje się tak długie. Jest to prawda, którą ludzie powinni rozważyć i pomyśleć nad tym, którą drogę wybiorą. Czy będą zadowoleni z wiecznego Raju czy z życia na tym świecie, które jest bardzo krótkie? Sednem sprawy jest to, że korzyści życia obecnego są krótkotrwałe i proporcjonalne do jego długości.

Dlatego też, ludzie powinni wyobrazić sobie ten świat obecny jako

poczekalnię, fazę przejściową do prawdziwego świata przyszłego. Oczywiście, że ludzie nie przywiązują wagi do wystroju czy tego co dzieje się w tej poczekalni, bo nie zamierzają tam długo zostać. Nie biorą tych rzeczy pod uwagę kiedy robią swoje plany, bo cokolwiek tam się znajduje, jest dla nich kompletnie bezużyteczne. W ten sam sposób, wszystko to co jest robione przez wzgląd na świat obecny, nie będzie miało żadnego znaczenia w Życiu Przyszłym. Innymi słowy, wszystkie te uczynki w końcu znikną, tak jak fatamorgana:

“A działania tych, którzy nie uwierzyli, są podobne do mirażu na pustyni: człowiek spragniony bierze go za wodę, a kiedy przyjdzie do niego; niczego tu nie znajduje; on znajduje tam Boga, który mu w pełni zapłaci jego rachunek. Bóg jest szybki przy rachunku!” (Rozdział al-Nur: 39)

Jak pokazują powyższe wersy, wszystko co jest robione przez wzgląd na świat doczesny, pewnego dnia zniknie, a każdy będzie rozliczony w Jego obecności tylko z tego co uczynił w celu zdobycia Jego aprobaty. W tym momencie, kiedy otrzymają od Niego karę, zdadzą sobie sprawę ze swoich błędów i odczują sens żalu i bezsilności. Kiedy ich nieświadomość dobiegnie końca i poznają całą prawdę, będą chcieli powrócić do życia ziemskiego i żyć zgodnie z jego zakazami i nakazami. Jednak będzie za późno:

“I będą tam krzyczeć: “Panie nasz, wyprowadź nas! Będziemy czynić dobro, nie to, co czyniliśmy!” Czyż nie daliśmy wam dość długiego życia, tak iżby mógł się opamiętać ten, kto się zastanawiał? I przychodził do was ostrzegający. Zakosztujcie więc! Dla niesprawiedliwych nie będzie żadnego pomocnika!” (Rozdział Fatir: 37)

“Gdybyś widział, jak grzesznicy skłaniają głowy przed swoim Panem: “Panie nasz! Zobaczyliśmy i usłyszeliśmy. Zawróć nas, abyśmy mogli czynić dobro! My przecież jesteśmy przekonani o prawdzie.” (Rozdział al-Sajdah: 12)

Zanim każda osoba stanie w Jego obecności, powinna zrozumieć i

zastanowić się nad tym, jak krótkie i przejściowe jest życie obecne. Ta wiedza pomoże im uniknąć bezużytecznego wysiłku, uwolni ich od nieświadomości i umożliwi jak najlepsze wykorzystanie czasu tutaj na ziemi.

Myśląc o śmierci

Każdej osobie przydzielony został określony czas na tym świecie i kiedy dobiegnie końca, umiera ona:

“Powiedz: “Zaprawdę, śmierć, od której uciekacie, z pewnością was spotka! Potem zostanieie sprowadzeni do Tego, który zna, co skryte i jawne. On obwieści wam to, co czyniliście.” (Rozdział al-Jumu‘ah: 8)

Śmierć przychodzi do wszystkich, nawet tych, którzy się jej boją i unikają rozmowy na jej temat. Moment śmierci jednak, będzie inny dla tych, którzy zignorowali dekrety Allaha i dla tych, którzy tak nie zrobili. Ci, którzy zaprzeczali staną twarzą w twarz ze śmiercią wtedy kiedy najmniej będą tego oczekiwali i zostaną ogarnięci strachem i zgrozą. Co więcej, ich życie zostanie im odebrane w bardzo bolesny sposób:

“Jakże to będzie, kiedy aniołowie ich zabiorą, bijąc po twarzy i po plecach?” (Rozdział Muhammad: 27)

W tym momencie, zobaczą bezsensowność swoich ziemskich ambicji i tego co umieścili ponad nakazami i zakazami Allaha. Wszystko co cenili—rodzina, krewni, praca, samochody i cały swój majątek, staną się niczym. Zupełnie sami i bezsilni, ich strach przed tym co nastąpi, będzie wzrastał. Dopiero teraz, kiedy zdadzą sobie sprawę z tego, że zmarnowali swoje życie, pożałują faktu, iż nie zrobili nic aby zasłużyć na Jego miłosierdzie. Czując strach i żal, będą próbowali uniknąć zbliżającej się kary, nawet za cenę poświęcenia wszystkiego tego co jest im drogie:

“I serdeczny przyjaciel nie będzie pytał serdecznego przyjaciela, kiedy się zobaczą. Tego Dnia grzesznik chciałby się okupić od kary swoimi synami, swoją towarzyszką i swoim bratem, i swoim klanem, który mu dawał schronienie, i wszystkimi, którzy są na

ziemi, żeby tylko mógł być uratowany. Wcale nie! Zaprawdę, to jest ogień piekielny!” (Rozdział al-Ma‘arij: 10-15)

Powyższe wersy wyraźnie mówią, iż ludzie będą gotowi oddać za równo własne życie jak i życie wszystkich tych, którzy coś dla nich znaczyli, całe swoje bogactwo, do którego byli tak bardzo przywiązani, w celu uniknięcia Piekła. Jednak nikt i nic im nie pomoże; nie będą w stanie ocalić się od dołączenia do tych w Piekło.

Podczas gdy życie niewierzących jest im odbierane w ogromnym bólu, życie wierzących jest brane w delikatny sposób. W momencie śmierci, aniołowie zabierają duszę takiej osoby bardzo delikatnie i unoszą ją do Ogrodu:

“tych, których wezwą aniołowie, kiedy oni byli dobrymi, i którym powiedzą: “Pokój wam! Wejdźcie do Ogrodu za to, co czyniliście!” (Rozdział an-Nahl: 32)

W takim momencie, wierzący będą chcieli powiedzieć tym, którzy nadal będą na ziemi o błogosławieństwach, którymi Allah ich obdarzył:

“Powiedziano mu: “Wejdz do Ogrodu!” On powiedział: “O, jeśliby mój lud wiedział, że mój Pan mi przebaczył i umieścił mnie między tymi, którzy zostali uhonorowani!” (Rozdział Ya Sin: 26-27)

Ci, którzy chcą osiągnąć ten cel powinni pomyśleć o tym co by się stało, gdyby śmierć zastała ich w momencie nieświadomości. Wiedząc, że wieczna kara, która na nich czeka, będzie znacznie surowsza od najgorszego bólu jaki kiedykolwiek odczuli, albo są w stanie sobie wyobrazić, powinni szczerze zwrócić się do Allaha i zrobić wszystko co mogą, aby pozbyć się potencjalnej nieświadomości.

Wiedząc, że prawdziwą siedzibą będzie Życie Przyszłe

Nieświadomi ludzie, którzy nie zdają sobie sprawy z tego, że prawdziwym miejscem pobytu będzie Życie Przyszłe, ciągle poszukują miejsc

i posiadłości, bo wierzą, że dzięki nim będą szczęśliwsi. Na przykład, ludzie mało-zarabiający, którzy wynajmują mieszkanie, marzą o posiadaniu własnego domu. Aby osiągnąć ten cel, żyją w ciągłej obawie i spędzają większość swojego życia spłacając raty za dom i inne potrzeby. Ktoś inny chce się przeprowadzić z mieszkania do wolno stojącego domu, a jeszcze inna osoba pragnie posiadać własną farmę i dużo ziemi. Osoby te albo nie wierzą w obietnicę Allaha o posiadłościach Życia Przyszłego, albo wydaje im się ona bardzo daleka, co powoduje, że wcale się o nie nie starają.

Wierzący jednak pracują ciężko, aby dostać się do Raju i zakosztować jego błogosławieństw. Allah ostrzega tych, którzy rywalizują z innymi w gromadzeniu ziemskich dóbr w nierozważny sposób:

“I na wyścigi spieszcie ku przebaczeniu od waszego Pana i ku Ogrodowi - którego rozległość jest jak niebiosa i ziemia - przygotowanemu dla ludzi bogobojnych;” (Rozdział Al ‘Imran: 133)

“Spieszcie więc na wyścigi ku przebaczeniu od waszego Pana i ku Ogrodowi, którego szerokość jest jak szerokość nieba i ziemi - przygotowanemu dla tych, którzy wierzą w Boga i w Jego posłańców. To jest łaska Boga! On daje ją, komu chce. Bóg jest władcą łaski niezmiernej.” (Rozdział al-Hadid: 21)

Jedną z pospolitych cech tych, którzy nie są w stanie pojąć Życia Przyszłego i tych, którzy są nieświadomi jest to, że stanowiska i majątek nie są w stanie ich usatysfakcjonować. Rzeczy te są ich pasją, mimo tego, że wszystkie te przypuszczalnie drogocenne rzeczy nie przynoszą szczęścia, ani nie ratują przed bólem i żalem. Każdy ziemski przedmiot starzeje się, butwieje i w końcu zostaje zniszczony, nawet ludzkie ciało. Z tego powodu, zawsze się martwią o to, że to co cenią najbardziej ulegnie zniszczeniu lub zostanie skradzione. Allah ostrzega ich, że te rzeczy długo nie trwają i nie przyniosą im pożytku:

“O ludu mój! Życie na rym świecie jest przemijającym używaniem; a życie ostateczne zaprawdę jest siedzibą stałości!” (Rozdział Ghafir: 39)

“Upiększane jest ludziom upodobanie do namiętności: do kobiet i do synów, do nagromadzonych kintarów złota i srebra, do koni wyróżniających się szlachetnością, do trzód i zasiewów. To jest używanie życia na tym świecie. Lecz u Boga jest najpiękniejsza przystań!” (Rozdział Al ‘Imran: 14)

Świadomość przemijającej natury tego świata, może uratować ludzi od ich nieświadomości poprzez pozbycie się ich pasji do jego tymczasowych wygod i kierowanie ich w stronę niekończących się błogosławieństw Raju i szukaniu Jego aprobaty:

“Zaprawdę, sprawiedliwi zaznają szczęśliwości; spoczywając na łóżach, będą spoglądać; na ich twarzach poznasz blask szczęśliwości. Będą pojeni winem szlachetnym, pieczętowanym; pieczęcią jego będzie piżmo niech się starają pragnący tego, współzawodnicząc pilnie w staraniach” (Rozdział al-Mutaffifin: 22-26)

Wiedząc, że nie ma powrotu z Przyszłości

Nieświadome osoby same się oszukują, myśląc, że dostaną drugą szansę dzięki inkarnacji. Myślą, że niezależnie od tego jakie błędy popełnili, zajmą się nimi po odrodzeniu:

“Gdybyś widział, jak grzesznicy skłaniają głowy przed swoim Panem: “Panie nasz! Zobaczyliśmy i usłyszeliśmy. Zawróć nas, abyśmy mogli czynić dobro! My przecież jesteśmy przekonani o prawdzie.” (Rozdział al-Sajdah: 12)

Jednym z powodów, dlaczego zostało nam o tym powiedziane w Koranie, jest to aby ludzie wiedzieli z góry, iż nie ma odwrotu od tego dnia i że nie powinni posiadać bezpodstawnych obaw, lecz poszukiwać łask Allaha. Allah ostrzega ludzi, którzy nie myślą o czekającej ich karze lub wątpią w jej istnienie i tych, których wiara nie jest oparta na pewnej wiedzy, że kiedyś w końcu poznają prawdę w Jego obecności. Dla tych, którzy pozostają w głębokiej nieświadomości z powodu odmowy zrozumienia tego, wyoobrażanie sobie, że dostaną drugą szansę jest niczym

innym jak samo-oszukaniem.

Ludzie, którzy zasługują na karę, dadzą upust swojemu smutkowi i żalu w Dniu Sądu Ostatecznego:

“Albo też żeby nie powiedziała, kiedy ujrzy karę: “Jeśliby mi było dane powrócić, to byłabym wśród czyniących dobro!”(Rozdział az-Zumar: 58)

Aby unikać nieświadomości i potrzeby wyrażania takiego smutku, ludzie powinni rozważnie myśleć i obawiać się Jego gniewu. Największym błędem tych, którzy zasługują na karę jest to, że porównują Życie Przyszłe z życiem ziemskim i Jego przesłuchanie, Raj i Piekło z tym co doświadczają na tym świecie. Oszukują się myśląc, że naprawią swoje błędy w Przyszłym Życiu tak jak to robili na tym świecie. Na przykład, jeśli nie zdadzą egzaminu lub zostaną wydaleny ze szkoły, istnieje szansa, że w przyszłości się poprawią. Więźniowie sądzą, że po zakończeniu swoich wyroków zostaną zwolnieni. W istocie, problemy tego świata nie trwają wiecznie; któregoś dnia się skończą. Wierząc, że będą również mieć takie okazje w Życiu Przyszłym, nierozważne osoby przekraczają granice, jakie On wyznaczył ludzkości. Nie są w stanie jednak zdać sobie sprawy z fałszywości tego porównania, bo takie okazje restytucji istnieją wyłącznie na tym świecie. Przyszłość jest miejscem, gdzie rozdawane są nagrody zarówno negatywne jak i te pozytywne. Aby uniknąć nieświadomości niosącej ze sobą wieczną karę, ludzie muszą zdać sobie sprawę z tego, że nie będzie możliwości powrotu z Przyszłości i że mogą odpokutować i zreformować się tylko na tym świecie.

Wiedząc, że kara Piekła będzie trwała wiecznie

W ten sam sposób w jaki odnoszą się do śmierci, te nieświadome osoby mają podobny stosunek do Raju i Piekła. Jednakże, zarówno Piekło jak i Raj są tak pewne jak śmierć. W tych dwóch miejscach, wszystko jest dużo bardziej przejrzyste i prawdziwsze niż tutaj. Ponadto, każdy skończy w jednym z nich i pozostanie tam na zawsze.

Kiedy ludzie rozważają fakt, iż Piekło jest prawdziwe, wzrasta ich strach i szacunek do Allaha oraz tęsknota za Rajem. Allah opisuje Piekło jako miejsce kary:

“Zobaczysz tego Dnia grzeszników zakutych w kajdany; ich szaty będą ze smoly, a ich twarze będzie pokrywał ogień;” (Rozdział Ibrahim: 49-50)

“...My przygotowaliśmy dla niesprawiedliwych ogień, który obejmie ich jak płótna namiotu. Jeśli będą wzywać pomocy, to zostanie im udzielona w postaci wody podobnej do roztopionego metalu, który pali twarze. Jakże to nieszczęsny napój! Jakże to złe miejsce wypoczynku!” (Rozdział al-Kahf: 29)

“...Ci, którzy nie uwierzyli, będą mieli ubranie przykrojone z ognia; a głowy ich polewane będą wrzącą wodą, która roztopi ich wnętrzności i skórę. Dla nich będą żelazne różgi z hakami. Ilekroć będą chcieli wyjść stamtąd, udręczeni cierpieniem, będą tam zawracani: “Zakosztujcie kary ognia palącego!” (Rozdział al-Hajj: 19-22)

“Ogień będzie palil ich twarze i będą wykrzywiać wargi, ukazując zęby.” (Rozdział al-Mu'minun: 104)

“Kiedy ów ogień dojrzy ich z daleka, dojdzie do nich jego wściekłe wycie. A kiedy zostaną weń wrzuceni, w ciasne miejsce, skrzępowani razem, będą wzywać zniszczenia. Nie wzywajcie dzisiaj zniszczenia jednego, lecz wzywajcie zniszczeń wielu. Powiedz: “Czy to jest lepsze, czy Ogród wieczności obiecany bogobojnym, który będzie dla nich zapłatą i przystanią?” (Rozdział al-Furqan: 12-15)

Niektórzy nie są w stanie znieść najmniejszego bólu na tym świecie; ale kiedy szczerze pomyślą o tym co ich czeka w Piekle, zobaczą, że określona kara nie może być porównana z żadnym cierpieniem tego świata. Co więcej, w Piekle nie ma śmierci, która mogłaby zakończyć ten nie-

ustanny ból:

“Będą chcieli wyjść z ognia, lecz w żaden sposób z niego nie wyjdą. Ich kara będzie wiecznie trwająca.” (Rozdział al-Ma’ida: 37)

“Tak! Ten, kto popełnił zło i kogo objął grzech - tacy jak on będą mieszkańcami ognia; tam będą przebywać na wieki.” (Rozdział al-Baqara: 81)

Faktem jest, że ta kara jest olbrzymia i wieczna. Nie ma ucieczki od tej agonii i nikt nie będzie na nią odporny i nikt się do niej nie przyzwyczai. Jeśli ludzie poważnie się nad tym zastanowią, ich strach i szacunek do Allaha jaki i poziom świadomości wzrosnie. W ten sposób, będą w stanie pokonać swoją nieświadomość i starać się o Jego przychyłność.

Rozumiejąc wieczność

Niektóre osoby są leniwe, jeżeli chodzi o myślenie na temat wieczności. Nie próbują jej zrozumieć jako nigdy niekończącej się przestrzeni czasowej, ale jedynie jako okresu wielu lat lub wieków.

Wieczność jednak jest czymś zupełnie innym. Nie jest równa ani życiu osoby ani pokolenia; nie jest również okresem tysiąca lat, dziesięciu tysięcy, stu tysięcy, miliona czy nawet biliona lat. Jest kompletnie poza tymi granicami: jest czasem, który nigdy się nie kończy.

Ci, którzy akceptują ten fakt nigdy nie ryzykują możliwości spędzenia wieczności w Piekło, gdzie musieliby wytrzymać wieczną karę, której nie byliby w stanie znieść nawet przez chwilę na tym świecie. Dlatego myślenie o wieczności wybudza ludzi z nieświadomości, pomaga lepiej zrozumieć i powoduje, że zachowują się w sposób zadowalający Allaha. Wierzący, którzy boją się wiecznego życia w Piekło, zdają sobie sprawę z tego, że posiadają możliwość egzystencji między wiecznymi błogosławieństwami Ogrodu. W rezultacie, nigdy nie wybierają przejściowego życia tego świata w zamian za niekończące się Życie Przyszłe.

Znanie cudów Raju

Raj jest nagrodą za dobrze wykonaną pracę na tym świecie, strach i szacunek do Allaha oraz staranie się o Jego łaski. W Koranie, Allah obiecuje:

“A tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła - My wprowadzimy do Ogrodów, gdzie w dole płyną strumyki; tam będą przebywać wiecznie - nieśmiertelni. Obietnica Boga jest prawdą! A kto jest bardziej prawdziwy niż Bóg w tym, co mówi?” (Rozdział an-Nisa’: 122)

Błędem jest myślenie o Raju jedynie jako miejsca z pięknymi ogrodami. Ponad wszystko, jest to miejsce, gdzie istoty ludzkie zostaną pięknie odtworzone, gdzie będą żyły pomiędzy niezliczonymi błogosławieństwami, gdzie zmysły będą bardziej wyczulone, a wszystko będzie dawało znacznie większą przyjemność. Ulotne przyjemności tego świata, będą trwały wiecznie w Raju. Allah stworzył te błogosławieństwa jako namiastkę tego co nastąpi. Mimo tego, że istnieje podobieństwo między obydwojma rodzajami błogosławieństw, te znajdujące się w Raju, są znacznie lepsze i bez końca. W dodatku, w Raju nie istnieją fizyczne niedoskonałości. Każdy będzie posiadał piękną formę, nie będzie pocenia, brzydkich zapachów, potrzeby użycia toalety czy chorób. Ludzie będą jedli wyłącznie dla przyjemności, nie z powodu uczucia głodu czy zapotrzebowania i nie będą musieli na te błogosławieństwa pracować. W raju znajdują się rzeczy, które są poza wszelkimi żądzami i wyobraźnią, jak i każdy rodzaj rozrywki, okazała architektura i niesamowita technologia. Wszystko oczywiście przedstawione w doskonałym porządku.

Każda pożądana czynność, niedoskonała na tym świecie, szczególnie przestrzeganie przez ludzi moralności zawartej w Koranie, będzie w Raju kompletna. Nie będzie tam obmawiania za plecami, fałszywych zarzutów, złośliwej krytyki, przeklinania, okłamywania, hipokryzji, zazdrości, arogancji, braku lojalności czy rozgoryczenia; przeciwnie, będzie panował pokój, dobrobyt i łaski Allaha:

“Oni wejdą do Ogrodów Edenu; tam będą ozdobieni bransoletami ze złota i pereł, a szaty ich będą z jedwabiu.” (Rozdział Fatir: 33)

“Zaprawdę, mieszkańcy Ogrodu tego Dnia będą się jedynie radować. Oni i ich żony będą wypoczywać w cieniu na ozdobnych łóżach. Będą tam dla nich owoce i będą mieli wszystko, czego zażądatają. “Pokój!” - słowo od Pana litościwego.” (Rozdział Ya Sin: 55-58)

“w Ogradach szczęśliwości, spoczywając na łóżach, zwróceni twarzami ku sobie. Będą wokół nich krążyć z pucharem napoju ze źródła czystego - rozkoszy dla pijących. Nie powoduje on zamroczenia ani nie doznają od niego znużenia. I przy nich będą dziewice skromnie patrzące, o dużych oczach, podobne do pereł ukrytych.” (Rozdział as-Saffat: 43-49)

“Wśród nich będą krążyć podawane im naczynia ze złota i puchary; będzie w nich to, czego dusze zapagną i czym rozkoszują się oczy. I będziecie przebywać tam na wieki.” (Rozdział az-Zukhruf: 71)

Jak widzimy w powyższych wersach, Raj jest miejscem wiecznego pokoju, gdzie wszystko posiada nadzwyczajny poziom piękna, przekraczający żądze i wyobraźnię człowieka. W Koranie zostało wyraźnie zaznaczone, że Raj został przygotowany wyłącznie dla tych, którzy wierzą i czynią dobro:

“A tych, którzy uwierzyli i czynili dobro, wprowadzimy do Ogrodów; gdzie w dole płyną strumyki. Będą oni tam przebywać na wieki, nieśmiertelni. Będą tam mieli małżonki bez skazy. I wprowadzimy ich do cienia cienistego.” (Rozdział an-Nisa’: 57)

“Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dzieła, i którzy są pokorni przed swoim Panem - będą mieszkańcami Ogrodu; oni tam będą przebywać na wieki.” (Rozdział Hud: 23)

NIEŚWIADOMOŚĆ: UKRYTE ZAGROŻENIE

Rozważanie tych opisów jest bardzo efektywnym sposobem rozwiewania nieświadomości i niszczenia ziemskich ambicji. Poważne i szczerze przemyślenie wystarczy ludziom, aby zrozumieć, iż nic na ziemi nie jest w stanie dorównać doskonałości Raju. Jeżeli to zrozumieją, to będą pragneli Raju i będą pracować na to, aby zasłużyć na niego poprzez przestrzeganie zakazów i nakazów Allaha.

KONIEC NIEŚWIADOMOŚCI

Pomimo wszystkich ostrzeżeń Allaha, nieświadomość szybko ciągnie tych, którzy się przy niej upierają w kierunku okropnej, nie do opisanego wiecznej kary. Allah stworzył ten świat jako miejsce testu i ci, którzy go opuszczają nieświadomi, będą kontynuować swoją wieczną egzystencję pomiędzy ludźmi w Piekło.

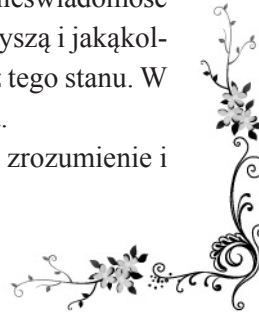
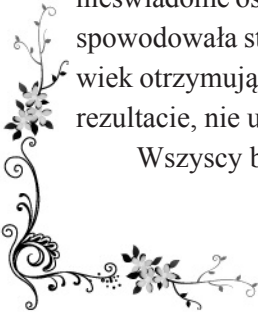
Jak zostało objawione w Koranie, ich oczy i uszy zostały zapieczętowane, a ich rozsądek usunięty. Ich rozum i świadomość są tak same jak u zwierząt. A ponieważ robią to na własne życzenie, są nawet gorsi od zwierząt:

“tworzyliśmy dla Gehenny wielu spośród dzinów i ludzi: oni mają serca, którymi nie pojmują; oni mają oczy, którymi nie widzą; Oni mają uszy, którymi nie słyszą! Oni są podobni do bydła, a nawet jeszcze bardziej zabląkami! Tacy są całkowicie beztroszy!” (Rozdział al-A‘raf: 179)

“Czy sądzisz, że większość z nich słyszy albo rozumie? Oni są jak bydło; nie, oni raczej zblądzili z drogi!” (Rozdział al-Furqan: 44)

Zwierzęta nie zostały obdarzone świadomością. Allah porównuje nieświadome osoby do zwierząt, ponieważ ich zwierzęca nieświadomość spowodowała stwardnienie ich serc. Cokolwiek widzą i słyszą i jakkolwiek otrzymują radę czy upomnienie, nie wyciąga ich to z tego stanu. W rezultacie, nie uczą się niczego z tego co im się przydarza.

Wszyscy bez żadnego wyjątku są odpowiedzialni za zrozumienie i

NIEŚWIADOMOŚĆ: UKRYTE ZAGROŻENIE

życie zgodne z prawdą. Ale kiedy się upierają przy swojej nieświadomości, stają się mniej inteligentni od innych żywych gatunków i tracą te cechy, które czynią ich istotami ludzkimi. Zmysł, wnikliwość i zrozumienie, jakie Allah daje każdemu, aby mógł wiedzieć o Jego egzystencji i służyć Mu są niedostępne tym, którzy przystają przy swojej nieświadomości:

To są ci, którym Bóg nałożył pieczęć na serca, słuch i spojrzenie. Tacy są niedbali. (Rozdział an-Nahl: 108)

Takie osoby, nie są już w stanie ocalić się od dołączenia do tych w Piekło, chyba że zwrócą się w Jego stronę. Brak świadomości i konfuzja będą znacznie większe w Piekło:

“A kto był ślepy w tym życiu, będzie ślepy w życiu ostatecznym i jeszcze bardziej zabłądzi z drogi.” (Rozdział al-Isra’: 72)

Surowość kary i jej zgroza zostały opisane w poniższych wersach:

“... To jest ogień Boga, buchający płomieniem, który wznosi się ponad serca! On nad nimi tworzy sklepienie na wydłużonych kolumnach.” (Rozdział al-Humazah: 6-9)

Ludzie, którzy żyją w stanie nieświadomości, którzy nie robią nic aby się z niej wydostać i którzy umierają bez zaznajomienia się z Koranem i bez Jego łask, będą zaciągnięci do Piekła.

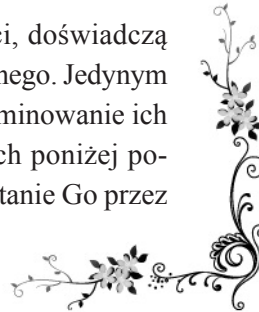
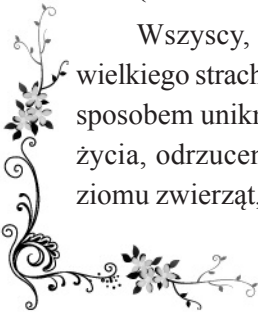
ZAKOŃCZENIE

Jak wytłumaczyliśmy w tej książce, pozostawanie w nieświadomości jest jednym z głównych czynników, prowadzących ludzi do destrukcji. Nieświadomi mogą sądzić, że wszystko idzie po ich myśli i że żyją bardzo komfortowo. Oczywistym znakiem tego jest ich błędne założenie, iż wszystko wiedzą i właściwie postępują. Ich nieświadomość jednak zniknie w Przyszłości w obecności Allaha:

“Ty wcale nie dbałeś o to, więc zdjęliśmy z ciebie zasłonę i dzisiaj twoje spojrzenie jest przenikliwe. “ (Surah Qaf: 22)

Dopiero wtedy wyraźnie zobaczą prawdę, którą zawsze ignorowali i odmawiali uwierzenia w nią podczas życia na tym świecie. Spotkają karę, o której opowiedzieli im wierzący i do której nigdy nie przywiązali wagi. W tym dniu, będą chcieli powrócić na ziemię, aby spróbować zdobyć Jego łaski albo zostać całkowicie zniszczeni. Jednak wtedy będzie za późno na takie przemyślenia; nie będzie dla nich miejsca gdzie indziej, jak tylko pośród ludzi Piekła w wiecznej karze:

“Otóż kiedy wzrok będzie oślepiony, kiedy księżyc będzie zamionony, kiedy słońce i księżyc będą złączone, tego Dnia człowiek powie: “Gdzie jest miejsce ucieczki?” Niestety! Nie ma żadnego schronienia! Do twego Pana, tego Dnia, nastąpi pewny powrót.” (Rozdział al-Qiyamah: 7-12)

Wszyscy, którzy umierają w stanie nieświadomości, doświadczą wielkiego strachu, żalu i bezsilności w Dniu Sądu Ostatecznego. Jedynym sposobem uniknięcia takiego końca jest szczerze przeegzaminowanie ich życia, odrzucenie nieświadomości, która umiejscowia ich poniżej poziomu zwierząt, stosowanie się do zaleceń Koranu, pamiętanie Go przez

cały czas i zwracanie się do Niego z całkowitą szczerością.

Wielkim błędem jest odmowa rozpoznania własnej nieświadomości, sądząc, że on/ona nigdy nie wpadnie w taką pułapkę. Ten złudny pogląd, czyni jedynie daną osobę bardziej podatną na poddanie się tej ślepotcie, ponieważ szatan nigdy nie przegapia okazji na zaprowadzenie osoby do Piekła:

“Wśród ludzi są tacy, którzy dyskutują o Bogu, nie posiadając żadnej wiedzy, i idą za każdym zbuntowanym szatanem. Napisano o nim, że jeśli kto weźmie go sobie za opiekuna, to zostanie sprowadzony z drogi i poprowadzony ku karze ognia piekielnego” (Rozdział al-Hajj: 3-4)

Jasne jest, że szatan używa nieświadomości bez zwracania uwagi na warunki i otoczenie, aby kusić każdego do spełniania żądań swojej duszy. Nieświadomość ta jednak śledzi wyłącznie tych, którzy są zadowoleni życiem w takim stanie. Osoby posiadające sumienie, które nie są zadowolone z pozostania w nieświadomości i bycia znajomymi szatana, zawsze mają drogę wyjściową: zawsze pamiętają o Nim i zwracają się ku Niemu, boją się Go i szanują, starają się o Jego przychylność przez cały czas. To rozprasza nieświadomość i podnosi ich do poziomu podwyższonej świadomości, mądrości i wiary. A to, niezależnie od tego jak długo szatan będzie temu zaprzeczał, jest najlepszą, najbardziej wygodną i najpewniejszą drogą osiągnięcia wiecznego szczęścia. A więc nigdy nie jest za późno, aby szczerze zwrócić się do Allaha i mieć nadzieję na Jego litość:

“Wasz Pan wie najlepiej, co jest w waszych duszach, jeśli jesteście dobrzy. I On, zaprawdę, jest przebaczący dla tych, którzy się nawracają!” (Rozdział al-Isra’: 25)

Rozdział dodatkowy: Fałszerstwo ewolucji

Darwinizm, czyli inaczej teoria ewolucji to pozanaukowy zabobon, który został wynaleziony aby podważyć podstawową prawdę o stworzeniu. Nigdy jednak nie odniósł większych sukcesów. Teoria, według której życie na ziemi jest dziełem przypadku upadła z chwilą odkrycia wspólnego ładu panującego w przyrodzie. Teraz już nie można zakwestionować faktu, że to Allah stworzył świat i wszystko co na nim istnieje. Wielu naukowców jednak nadal stara się propagować ewolucję.

Prowadzona przez nich propaganda jest jednak nieudolna, gdyż prawdy nie da się ukryć. Szczególnie odkrycia naukowe ostatnich dwudziestu, trzydziestu lat dowodzą, iż ewolucja jest pomyłką, coraz więcej naukowców zaczyna ją odrzucać.

Wiele naszych wcześniejszych prac poświęciliśmy tylko i wyłącznie problemowi ewolucji i jej licznym pomyłkom, w tym miejscu tylko pokrótce opowiemy o największych kłamstwach rzeczników teorii.

Trudności z jakimi borykał się Darwin

Korzeniami sięga ewolucjonizm aż do czasów antyku, jednak okres jego rozkwitu przypada na XIX wiek naszej ery. W tym czasie działał znany przyrodnik Charles Darwin, któremu ewolucjonizm zawdzięcza ponowne odkrycie. Darwin, w opublikowanym w 1859 roku dziele „O powstawaniu gatunków” zakwestionował ideę stworzenia i starał się dowieść, że wszystkie żyjące na świecie gatunki pochodzą od jednego praprzodka.

Teoria Darwina nie ma żadnego naukowego uzasadnienia i od chwili jej opublikowania, różne jej aspekty są przedmiotem ostrych polemik. W

książce znajduje się rozdział, w którym autor przedstawia swoje wątpliwości dotyczące teorii, według niego teoria ma zbyt wiele luk i nie daje odpowiedzi na podstawowe pytania. Darwin miał jedynie nadzieję, że odpowiedzi te znajdą się później, kiedy nauka będzie stała na wyższym poziomie rozwoju. Jednak rozwój nauki doprowadził nie do udowodnienia ale do zakwestionowania teorii ewolucji. Szczególnie trzy z podstawowych braków teorii warte są szerszego omówienia, a są to:

Teoria nie jest w stanie odpowiedzieć na pytanie o początek.

Nie istnieje żaden dowód istnienia tzw. mechanizmów ewolucji.

Zapis kopalniany nie daje dowodów na to, że jeden gatunek przeobrażał się w drugi.

Korzenie życia

Rzecznicy ewolucji twierdzą, że wszystkie żyjące na świecie organizmy powstały około 3.8 miliarda lat temu, z jednej komórki. Nie potrafią oni jednak wyjaśnić, jak doszło do powstania tej komórki ani, jakim cudem powstało z niej miliony gatunków. W tej chwili najważniejsze jest dla nas pytanie o powstanie pierwszej żywej komórki.

Teoria odrzucając akt stworzenia stara się z konieczności dowieść, że dawno, dawno temu musiały się w jakiś sposób samorzutnie wyłonić z materii nieożywionej mikroskopijne, żywe organizmy. Twierdzenie to jest pozbawione sensu i sprzeczne z podstawowymi zasadami biologii.

Życie może pochodzić tylko od istniejącego już życia

Darwin nie rozwinął w swojej książce myśli o powstaniu życia. W jego czasach nauka stała na bardzo niskim poziomie i wszystkie stworzenia uważano za stosunkowo proste. Wierzono też w prastarą ideę samoródtwa a nawet w takie brednie jak to, że myszy powstały z pszenicy a owady z resztek jedzenia. Dla udowodnienia tych tez przygotowywano nawet „eksperymenty naukowe”. Na stole pozostawiano ziarna pszenicy i czekano na powstanie myszy.

W czasie, kiedy powstało dzieło Darwina „O powstawaniu gatunków” powszechny był pogląd, że bakterie mogą powstawać samorzutnie, jed-

nak już pięć lat po opublikowaniu książki sławny francuski biolog, Louis Pasteur zadał tej teorii śmiertelny cios, wykazując doświadczalnie, że życie może pochodzić tylko od istniejącego już życia.¹

Niemniej zwolennicy teorii ewolucji nie chcą uwierzyć w ten naukowo poświadczony fakt i, mimo iż dzisiaj już z całą pewnością wiadomo, że nic nie mogło powstać samorzutnie twierdzą, że tak właśnie się stało.

Wysiłki naukowców

W XX wieku sprawą samorzutnego powstawania komórek jako pierwszy zajął się rosyjski uczony, Aleksander Oparin. W latach trzydziestych przeprowadził on serię doświadczeń mających na celu udowodnić, że życie może się wziąć z niczego. Niestety żadne z doświadczeń nie powiodło się i naukowiec zmuszony był stwierdzić, że teoria ewolucji, której był zwolennikiem, nie daje odpowiedzi na pytanie o początek życia.²

Naukowcy nie ustalili jednak w wysiłkach mających na celu znalezienie odpowiedzi na to pytanie. W roku 1953 Stanley Miller poddał „atmosferę” złożoną z wodoru, metanu, amoniaku i pary wodnej działaniu wyładowań elektrycznych. W rezultacie powstało kilka z wielu aminokwasów, z których są zbudowane białka proste. Miller zakładał, że pierwotna atmosfera Ziemi miała skład podobny do tej, którą przygotował w swoim doświadczeniu. Wiadomo jednak, że każda próba określenia składu praatmosfery może się opierać jedynie na domysłach i przypuszczeniach, nikt nie wie z czego się tak naprawdę składała.³

Sam Miller przyznał po latach, że stworzona przez niego atmosfera nie koniecznie musiała być prawdziwa.⁴

Niewiarygodna złożoność

Daleko trudniejsze niż pytanie o powstanie pierwszego aminokwasu jest pytanie o to, jak powstała pierwsza żywa komórka? Komórka jest tworem tak niezwykle złożonym, że nie udałooby się jej stworzyć w żadnym, najlepiej nawet wyposażonym laboratorium. Aby mogła powstać musiałyby być spełnione nieskończenie wiele warunków, prawdopodobieństwo przypadkowego powstania nawet całkiem prostej cząsteczki

białka wynosi 1 do 10^{-950} (jedyńka ze 950 zerami), tymczasem matematycy uważają, że już zdarzenie, którego prawdopodobieństwo wyraża się liczbą 1 do 10^{50} , nigdy nie nastąpi.

Znajdujące się w jądrze komórkowym chromosomy zawierają DNA komórki, jej plan genetyczny. Instrukcje zawarte w DNA, gdyby je wszystkie zapisać, wypełniłyby dziewięćset księzek, z których każda liczyłaby 500 stron. Co ciekawsze, DNA może działać tylko z pomocą niektórych, konkretnych białek, enzymów a synteza tych enzymów może dokonywać się tylko przy współdziałaniu DNA. Częstki te nie mogłyby istnieć bez siebie nawzajem, one się uzupełniają. Sławny ewolucjonista z uniwersytetu San Diego California, Leslie Orgel, w artykule opublikowanym w 1994 roku w październikowym wydaniu Scientific American pisze: „Zupełnie niemożliwym jest aby tak złożone części jak wzajemnie uzupełniające się proteiny i kwasy nukleinowe powstały równocześnie i samoistnie, w efekcie występujących po sobie przypadków. Istnienie jednych części w pełni uzależnione jest od istnienia drugich. Dlatego też trzeba przyznać, że powstanie człowieka w wyniku reakcji chemicznych jest niemożliwe.”⁵

Bez wątpienia, jeżeli życie nie mogło powstać samoistnie, w wyniku zachodzących w przyrodzie procesów chemicznych, to musiało ono zostać stworzone. Fakt ten jest niezbitym dowodem istnienia istoty wyższej.

Jednym z dowodów świadczących o niesłuszności teorii ewolucji jest złożoność komórki. Najlepszym tego przykładem jest znajdujące się w każdej żywej komórce DNA. Instrukcje zawarte w DNA, gdyby je wszystkie zapisać, wypełniłyby dziewięćset księzek, z których każda liczyłaby 500 stron.

Mechanizmy ewolucji

Kolejnym nierozwiązanym problemem, wobec którego stoi teoria ewolucji jest kwestia, jak dokonywała się ewolucja, jakie mechanizmy sprawiały, że powstawały nowe gatunki.

Darwin miał na te pytania jedną odpowiedź: „dobór naturalny”. To właśnie dzięki temu mechanizmowi najsilniejsze i najlepiej przystoso-

wane osobniki mogły przetrwać. Dla przykładu, ze stada saren na które napada wilk przeżywają te, które potrafią najszybciej biegać. Niestety nie jest to żadnym wytłumaczeniem ewolucji, sarny zdobywają pewne cechy ale nie stają się przez to innym gatunkiem. Z tego powodu doboru naturalnego nie można uznawać za mechanizm ewolucji.⁶

Wpływ Lamarca

Jak w takim razie dochodzi do zmian, które powodują przekształcanie się jednych żywych organizmów w drugie? Na pytanie to starali się odpowiedzieć przyrodnicy jeszcze przed Darwinem. Wśród nich był Lamarck, francuski biolog, który wysunął hipotezę, że szyja żyrafy wydłużała się wskutek ciągłego jej wyciągania w kierunku niedostępnych dla innych roślinożerców liści drzew i wskutek przekazywania tej cechy potomstwu. Niestety do dziś nie udało się odnaleźć szczątków żyraf, których szyje byłyby krótsze niż te, które znamy.

Opierając się na przykładzie Lamarca, Darwin, w swoim dziele dochodzi do wręcz absurdalnych wniosków, np. twierdzi, że wieloryby to niedźwiedzie, które kiedyś zaczęły prowadzić wodny tryb życia.⁷

Odkrycia XX wieku obaliły te teorie i ewolucjonistom pozostały znów pytania bez odpowiedzi.

Według teorii doboru naturalnego przy życiu pozostają tylko te osobniki, które potrafią przystosować się do warunków otaczającego je środowiska. Ewolucjoniści doprowadzili tę teorię do absurdu, ich zdaniem, dzięki doborowi naturalnemu jeden gatunek może przekształcić się w inny.

Neodarwinizm i mutacje

W celu znalezienia odpowiedzi na pytanie o mechanizmy, dzięki którym proces ewolucji mógł mieć miejsce, w latach trzydziestych XX wieku pewna grupa naukowców stworzyła kolejną teorię, zwaną neodarwinizmem. Teoria ta głosiła, że podstawą zmian zachodzących wśród gatunków i sprawiających, że zmieniają się one w inne gatunki są przypadkowe zmiany czyli mutacje.

Według autorów teorii to właśnie mutacje stanowią podstawę ewolucji, niestety, jak wiemy większość mutacji jest szkodliwa, dlatego neodarwiniści podzielili wszystkie mutacje na szkodliwe i korzystne.

O mutacjach amerykański genetyk, B.G. Ranganathan, pisze: Mutacje są małe, przypadkowe i szkodliwe. Zdarzają się rzadko i, w najlepszym razie, są neutralne. Te trzy podstawowe właściwości mutacji sprawiają, że nie mogą one stanowić podstawy ewolucyjnych zmian. Jak już wspominałem mutacja, która dokonała się w organizmie, będzie albo szkodliwa albo, w najlepszym razie, nie wywoła żadnych trwałych zmian.⁸

W rzeczywistości nie udało się do dziś dzień zaobserwować żadnej korzystnej mutacji. Wszystkie mutacje okazywały się szkodliwe. Jak widać kolejna próba znalezienia czynnika wywołującego procesy zmian ewolucyjnych zakończyła się fiaskiem.

Skamieniałości – brak form przejściowych

Najlepszym dowodem tego, że ewolucja nigdy nie miała miejsca jest zapis kopalny, którego badania trwają nieprzerwanie od wielu lat.

Według teorii ewolucji każdy gatunek pochodzi od innego gatunku, osobniki nabierały różnych cech i z biegiem czasu stawały się innym, odrębnym gatunkiem. Czas potrzebny według ewolucjonistów do wykształcenia tylu gatunków, ile dziś istnieje, to setki milionów lat. Jeżeli rzeczywiście byłaby to prawda, to wśród skamieniałości powinno znajdować się setki tysięcy form przejściowych, ogniw pośrednich.

Ewolucjoniści uważają, że w ciągu wielu lat musiało występować wiele takich form i tylko kwestią czasu jest odnalezienie ich. Niestety po dziś dzień nie udało się odkryć wśród nagromadzonego materiału kopalnego ani pół-płazów, pół-ryb ani innych form przejściowych.

Darwin twierdził: „Uważam (...), że dane geologii przypominają niekompletną historię ziemi, (...) są nader niedostateczne.”⁹

Utracona nadzieja Darwina

Niestety od początków XIX wieku po dziś dzień nie udało się znaleźć żadnych ogniw pośrednich, wręcz przeciwnie, z wykopalisk wynika jasno,

że nie istniały takie ogniwa a każdy gatunek pojawiał się na świecie w swojej ostatecznej, doskonałej formie.

Znany angielski paleontolog, Derek W. Ager, mimo iż jest jednocześnie rzecznikiem teorii ewolucji, twierdzi: „Nasz problem polega na tym, że im dokładniej badamy materiał kopalny, tym bardziej widocznym staje się fakt, że każdy gatunek pojawił się na ziemi w swojej ostatecznej formie.”¹⁰

Jest to oczywiste zaprzeczenie słów Darwina, który twierdził, iż odnalezienie form przejściowych jest tylko kwestią czasu. Słowa uczonego są ponadto niezbitym dowodem tego, że wszystkie gatunki zostały stworzone. Prawdę tę poświadczą i inny, równie sławny biolog, ewolucjonista, Douglas Futuyma. Uczony twierdzi: „Na pytanie o korzenie wszystkich żywych organizmów istnieją dwie odpowiedzi: ewolucja lub stworzenie. Organizmy pojawiły się na świecie w swojej ostatecznej formie lub też nie. Jeżeli tak nie było, oznacza to, że musiały one ewoluować z jednego gatunku w inny. Jeżeli jednak pojawiły się w ostatecznej formie, oznacza to, że zostały stworzone przez wszechwładną i nieskończenie mądrą istotę.”¹¹

Materiał kopalny wskazuje na tę drugą możliwość, czyli stworzenie. Oznacza to, że powstanie gatunku dokonało się nie przez ewolucję tylko przez stworzenie.

Ewolucja człowieka

Ewolucyjni naukowcy wywodzą człowieka od małpoludów. Proces przemiany małpoluda w człowieka rozpoczął się według ewolucjonistycznych teorii 4-5 milionów lat temu i pozostawił wiele form pośrednich, które podzielono na cztery główne kategorie:

Australopithecines (l.mn. Australopithecus)

Homo habilis

Homo erectus

Homo sapiens

Pierwszemu małpopodobnemu przodkowi człowieka dano nazwę australopithecus, co oznacza „Małpa południowoafrykańska”. W rzeczywistości jest to jeden z wymarłych gatunków małp. Dowiedli tego an-

gielscy i amerykańscy uczeni pracujący pod przewodnictwem lorda Solly Zuckermana i profesora Charlesa Oxnarda, znakomitości w dziedzinie anatomii.¹²

Na następnym stopniu rozwoju ewolucyjnego stoi gatunek sklasyfikowany jako „homo”, czyli człowiek. Według ewolucyjnych teorii organizmy z grupy homo są od australopitecine lepiej rozwinięte i zdecydowanie bardziej podobne do współczesnego człowieka. W oparciu o te spostrzeżenia ewolucjoniści stworzyli fikcyjne drzewo genealogiczne człowieka. Fikcyjne dlatego, że nigdy nie udało im się znaleźć odpowiedniego dowodu na to, że sklasyfikowane przez nich osobniki były ludźmi a nie małpami, które wymarły.

Ułożenie grup: „australopithecus > homo habilis > homo erectus > homo sapiens” miało sugerować, że każdy gatunek wywodzi się z poprzedniego. Według paleontologów jednak australopithecus, homo habilis i homo erectus to grupy, które występowały w tym samym czasie w różnych zakątkach świata.¹³ Co więcej część przedstawicielei homo erectus żyła do stosunkowo niedawnych czasów, a homo sapiens neandertalensis i homo sapiens sapiens (człowiek współczesny) żyli razem nie tylko w tym samym czasie ale i w tej samej krainie geograficznej, co jest zaprzeczeniem założenia ewolucjonistów o pochodzeniu jednego od drugiego.¹⁴ Steven Jay Gould, paleontolog z uniwersytetu Harvard opisuje ten problem następująco: „I co stanie się z naszym drzewem rodowym w obliczu istnienia na jednej i tej samej linii trzech człowiekowatych gatunków, z których jeden ma pochodzić od drugiego? Ponadto żaden z nich podczas przebywania na ziemi nie wykazuje żadnych skłonności do ewolowania”¹⁵

Krótko mówiąc, nie ma żadnych dowodów na to, że małpoludy kiedykolwiek istniały a znajdujące się w podręcznikach szkolnych ilustracje, przedstawiające stwory przypominające małpy, to tylko ewolucjonistyczna propaganda. Do takiego właśnie wniosku doszedł znany anatom, Solly Zuckermann, który stwierdził, że nie istnieje żadne drzewo rodowe człowieka.

Inną ciekawą pracą tego znanego uczonego jest tak zwana „skala nauk”. Według Zuckermana, nauki dzielą się na bardziej i mniej „naukowe”, opierające się na konkretach lub tylko hipotezach. Do nauk najbardziej kon-

kretnych zaliczył takie dziedziny jak chemię i fizykę, niżej znalazła się biologia i nauki społeczne. Z drugiej strony wachlarza, po stronie „nienaukowej” znalazły się dziedziny opierające się na „postrzeganiu pozazmysłowym” takie jak telepatia, koncepcja szóstego zmysłu i ... ewolucja człowieka. Zuckerman tłumaczy:

„Przechodzimy z pola prawd obiektywnych w takie dziedziny nauk biologicznych, jak postrzeganie pozazmysłowe czy **interpretowanie dowodów kopalnianych, gdzie dla wierzących wszystko jest możliwe** – i gdzie głęboko wierzący jest nawet w stanie uwierzyć w dwie wykluczające się rzeczy.”¹⁶

Doświadczenie Darwina

Teraz, po omówieniu faktów naukowych z dziedzin biologii, anatomii i paleontologii chcielibyśmy przedstawić jasny i zrozumiały dla każdego przykład nedorzecznosci poglądów ewolucjonistów.

Teoria ewolucji stoi na stanowisku, że życie powstało przypadkowo. Rzecznicy ewolucji twierdzą, że martwa materia połączyła się i zrodziła pierwszą żywą komórkę, która następnie w wyniku samoródtwa rozmnożyła się i stworzyła człowieka. Teraz pomyślmy: czy jeżeli połączymy podstawowe elementy składowe człowieka, do których zalicza się węgiel, fosfor, azot i potas, kiedykolwiek uzyskamy żywą materię? Spróbujmy przedstawić takie doświadczenie, dając mu nazwę : „Doświadczenie Darwina”.

Do wielkiego naczynia włożmy elementy takie jak fosfor, azot, węgiel, tlen, żelazo i magnez. Dodajmy trochę aminokwasów i białek prostych. Następnie poddajmy naczynie działaniu zimna, ciepła i wszelkich możliwych reakcji chemicznych. Całe doświadczenie powinno być przeprowadzane przy stałej kontroli naukowców przez miliony a nawet biliony lat. No i jaki będzie jego wynik? Czy po latach z naczynia wyjdzie jakiegokolwiek żywe stworzenie? Żyrafa, lew, kanarek, skowronek, papuga, koń, delfin, róża, orchidea, goździk, banan, pomarańcza, jabłko, figa, pomidor, ananas, arbuz, oliwka, winogrono czy brzoskwinia, kolorowe motyle i miliony innych wspaniałych żywych istot? Nie, nie uda nam się stworzyć ani jednej żywej komórki. Bo martwa materia nie ma właściwości

tworzenia. Materia ożywa tylko dzięki stworzeniu przez Allaha.

Rzecznicy teorii ewolucji jednak bronią poglądu, że żywe może powstać z martwego.

Technologia w oku i uchu

Innym problemem niemożliwym do rozwiązania dla ewolucjonistów jest jakość wzroku i słuchu człowieka. Ale zanim przejdziemy do tematu przypomnijmy pokrótce, jak to się dzieje, że widzimy.

Każdy obiekt wysyła fale, które padają na siatkówkę oka a następnie przekazywane są pod postacią sygnałów elektrycznych do miejsca w mózgu, zwanego centrum wzroku. Dopiero tam powstaje obraz, który widzimy. A teraz pomyślmy: mózg jest odizolowany od światła. Do jego wnętrza nie dociera nawet jeden promyk światła, panuje tam ciemność. Centrum wzroku jest być może najciemniejszym miejscem, jakie możemy sobie wyobrazić. I w tym właśnie ciemnym miejscu powstają wspomniane, jasne obrazy, które widzimy.

Obrazy te mają taką jakość, że nie dorównują im żadne urządzenia obiecujące obraz o najlepszej ostrości i rozdzielczości. Spójrzcie na trzymaną w rękę książkę i na to, co was otacza, czy kiedykolwiek widzieliście taki obraz w telewizji lub kinie? Nawet najnowocześniejsze urządzenia nie dają takiej jakości obrazu, pomimo iż nad ich tworzeniem od ponad stu lat czuwają tysiące inżynierów. Spójrzcie na otaczający was świat a następnie na ekran telewizora, nie ma porównania. Telewizja pokazuje tylko dwa wymiary, w rzeczywistości widzicie aż trzy.

Od dziesięcioleci inżynierowie dokładają wszelkich starań, aby pokazać na ekranie trzeci wymiar ale niestety, bez większych efektów. Trzeci wymiar, nawet jeżeli uda się go pokazać wygląda sztucznie, nigdy nie będzie miał takiej jakości jak w rzeczywistości.

Rzecznicy teorii ewolucji jednak upierają się, że tak skomplikowana technologia jaką jest technologia oka, jest dziełem przypadku. Ciekawe jak zachowaliby się, gdyby ktoś im powiedział, że znajdujący się w pokoju telewizor powstał przez przypadek. Z pewnością wyśmialiby autora tych słów. Jeżeli więc nie jest dziełem przypadku telewizor, którego obraz tylko dalece przypomina obraz jaki widzi nasze oko, to czy owe oko może

być dziełem przypadku? To samo można powiedzieć o uchu. Ucho zbiera fale ze świata zewnętrznego i pod postacią sygnałów elektrycznych przesyła je do centrum słuchu znajdującego się w mózgu.

Tak samo jak od światła, mózg, odizolowany jest od dźwięków, jest najcichszym miejscem, jakie możemy sobie wyobrazić. Mimo to, słyszane przez nas dźwięki rodzą się właśnie w mózgu. Tu właśnie powstają słyszane przez nas melodie i słowa, jednak gdyby zmierzyć natężenie dźwięku w naszym mózgu, okazałoby się, że panuje w nim cisza.

Podobnie jak dla przekazu obrazu tak i dla dźwięku konstruowane są różne urządzenia, starania aby stworzyć aparat przekazujący dźwięk bez zakłóceń trwają już od setek lat, jednak pomimo zastosowania najnowocześniejszych technologii nie udało się zbudować aparatu przekazującego dźwięk tak czysty jak ten, powstający w naszym mózgu. Podczas przekazu giną niektóre dźwięki, tworzą się zakłócenia, które nie istnieją w rzeczywistości.

Żaden ze zbudowanych do tej pory aparatów przekazu obrazu i dźwięku nie daje takiej jakości jak oko czy ucho. Jednak oczy i uszy posiadają jedną wielką tajemnicę.

Widząca i słyszająca świadomość

Kim jest ta istota, która słyszy dźwięki symfonii, czuje zapach róży i widzi kolorowe obrazy w mózgu?

Bodźce dochodzące do naszych uszu, oczu i nosa przekazywane są do mózgu pod postacią sygnałów elektrycznych. O szczegółach dotyczących zachodzących tam reakcji dowiedzieć się można z podręczników biologii, fizjologii i biochemii. Nigdzie jednak nie opisano największej prawdy dotyczącej tego tematu. A mianowicie, kim jest ta istota, która odbiera dźwięki, czuje zapach i widzi obrazy w mózgu?

Przecież musi istnieć jakaś świadomość, która sprawia, że powstają obrazy i dźwięki. Do kogo należy ta świadomość?

Oczywistym jest fakt, iż świadomości nie kształtują nerwy, warstwa tłuszczowa i tkanki. Z tego też powodu rzecznicy materialistycznej teorii ewolucji nie są w stanie znaleźć odpowiedzi na to pytanie. Ta świadomość to dana nam przez Allaha dusza. Dusza nie potrzebuje oczu, aby

widzieć, ani uszu, aby słyszeć. Co więcej, nie potrzebuje mózgu, aby myśleć.

Każdy człowiek zapoznawszy się z tą wielką prawdą powinien przerazić się ogromu mocy i wiedzy Allaha, który na kilku centymetrach kwadratowych umieścił cały świat, wszystkie obrazy, dźwięki i zapachy.

Materialistyczna wiara

Wszystko o czym teraz opowiedzieliśmy jest sprzeczne z tym, co wmawiają nam i sobie ewolucjoniści. Teoria nie umie znaleźć odpowiedzi na pytanie o korzenie życia, próby wyjaśnienia mechanizmów, dzięki którym dochodzi do ewolucji organizmów pokazały, że w rzeczywistości takowe mechanizmy nie istnieją, także skamieniałości przemawiają przeciw teorii ewolucji. Dlatego też teorię ewolucji należy odłożyć na bok jako niezgodną z tym, co mówi nauka. Tak samo jak wieki temu do lamusa odłożono model wszechświata, którego centrum stanowiła nasza planeta. Niestety świat nauki nadal toleruje teorię i zdarza się nawet, że polemikę z nią uważa za atak na naukę. Dlaczego tak się dzieje?

Powodem tego jest fakt, że przez wieki teorii ewolucji udało się zdobyć bardzo szczególne miejsce, stała się ona swego rodzaju dogmatycznym wierzeniem. Niektóre środowiska ślepo wierzą w słuszność materializmu i darwinizmu a teoria jest dopełnieniem ich poglądów. Zdarza się nawet, że się do tego publicznie przyznają, tak jak światowej sławy genetyk z uniwersytetu Harvard, Richard Lewontin, który mówi, że jest przede wszystkim materialistą a dopiero potem naukowcem, że wierzy w materializm, a priori, a wszystko to dlatego, by nie dopuścić do siebie myśli, iż być może istnieje jakaś istota wyższa, która stworzyła cały świat.¹⁷

Słowa te są chyba wystarczającym dowodem tego, że darwinizm jest niczym więcej jak tylko dogmatem, utrzymywanym przy życiu, aby wspierał materialistyczną filozofię. Z tego właśnie powodu każe nam się wierzyć, że martwa materia potrafiła samoistnie ożyć i stworzyć życie. Miliony żywych istot powstało, według rzeczników tej filozofii, samoistnie, dzięki padającemu deszczowi, grzmotom i błyskawicom. Jest to oczywistym zaprzeczeniem tego, co podpowiada nam chociażby zdrowy rozsądek.

Jeżeli jednak spojrzymy na problem początku świata i życia wyzbywszy

się wszelkich uprzedzeń, które powstały w nas dzięki ewolucjonistycznej propagandzie, zobaczymy jedyną prawdę: wszystko co żyje zostało stworzone przez Stworzyciela. Allah sprawił, że z niczego powstało życie.

Teoria ewolucji, największy czar historii

W tym miejscu należy zaznaczyć, że prawda jest osiągalna dla każdego, kto wyzwoli się z uprzedzeń i w celu poznania świata będzie odwoływał się do swego rozumu i praw logiki. Człowiek myślący od razu pozna się na ewolucjonistycznym mydleniu oczu.

Ale, jak to podkreślaliśmy, rzecznicy teorii ewolucji wierzą, że jeżeli napelnimy beczkę po brzegi atomami, cząsteczkami i martwą materią, z czasem wyskoczą z niej ludzie, uczniowie i ich profesorowie, naukowcy tacy jak Einstein czy Hubble, piosenkarze, jak Frank Sinatra a ponadto wszelkiego rodzaju owoce, warzywa, ptaki, zwierzęta, owady i wszystko, co żyje na naszej ziemi. Zaskakuje fakt, że ludzie wykształceni i kulturalni, naukowcy i profesorowie wierzą w te brednie. Dlatego właśnie wydaje się na miejscu określenie „największy czar historii”. Tylko czary mogły sprawić, iż ta niewiarygodna i pozbawiona wszelkiej logiki teoria i filozofia utrzymały się przy życiu tak długo. Dłużej niż wiara w egipskiego boga Ra, afrykańskie totemy, Boga-Słońce Biyantyjczyków i inne bożki. W Koranie zapowiedziano pojawienie się tego czaru i jego upadek w następujących wersach:

Zaprawdę, tym, którzy nie wierzą, jest wszystko jedno, czy tu ich ostrzegasz, czy nie ostrzegasz, oni i tak nie uwierzą. Bóg nałożył pieczęć na ich serca i na ich słuch, a na ich oczach położył zasłonę. Dla nich kara będzie straszna. (Sura Krowa, werset 6-7)

Stworzyliśmy dla Gehenny wielu spośród dzinnów i ludzi: oni mają serca, którymi nie pojmują; oni mają oczy, którymi nie widzą; oni mają uszy, którymi nie słyszą! Oni są podobni do bydła, a nawet jeszcze bardziej zabląkani! Tacy są całkowicie beztroscy. (Sura Wzniesione Krawędzie, werset 179)

W innym miejscu czytamy o tym, jak niektórzy ludzie, pod wpływem czarów, nie wierzą w to, co widzą i czują:

Jeśli byśmy nawet otwarli im bramę nieba i oni by tan wstępowali, to i tak powiedzieliby: „Nasze spojrzenia zostały zamroczone albo też jesteśmy ludźmi zaczarowanymi.” (Sura Hidżr, werset 14-15)

Fakt, iż czar ten rozpowszechnił się na olbrzymim terenie i przez ponad 150 lat nie dopuszczał ludzi do jedynej słusznej prawdy, jest rzeczywiście zaskakujący. Gdyby chodziło o małą grupkę wierzących, łatwiej byłoby zrozumieć ten fakt, jednak do czynienia mamy z rozpowszechnionym na całym świecie nieprawdziwym i nielogicznym poglądem, którego rzecznicy uważają, że cały wszechświat i panujący w przyrodzie ład powstały i istnieją samoistnie.

Sytuacja ta opisana jest w surze Wzniesione Krawędzie w przypowieści o Mojżeszu. Wersety tej sury opowiadają o tym, jak Mojżesz przychodzi do faraona aby opowiedzieć mu o swojej religii i nakłonić go do zmiany wiary. Faraon każe Mojżeszowi stawić czoła potężnym czarownikom:

On powiedział: „Rzućcie!” A kiedy oni rzucili, Zaczarowali oczy ludzi, przstraszyli ich i zademonstrowali wielkie czarodziejstwo. (Sura Wzniesione Krawędzie, werset 116)

Jak widać wszyscy, z wyjątkiem wierzących i Mojżesza byli pod wpływem czarów. Jednak jak zobaczymy, prawda jest silniejsza i ona wygra:

I objawiliśmy Mojżeszowi: „Rzuć swoją laskę!” I oto ona połknęła to, co oni oszukańczo uczynili. I ukazała się prawda, a fałszywe okazało się to, co oni czynili. W ten sposób zostali tutaj zwyciężeni i wycofali się poniżeni. (Sura Wzniesione Krawędzie, werset 117-119)

Tak jak to stało się z czarodziejami, tak i ewolucjoniści, którzy swoimi teoriami także zaczarowali oczy ludzi, zaczynają powoli wycofywać się poniżeni. Nawet sławny filozof, Malcolm Muggeridge jest pełen wątpliwości i, w jednej ze swoich książek twierdzi, że, jego zdaniem, młodzież

przestaje powoli wierzyć w teorię ewolucji ze względu na jej brak logiki i, że w niedalekiej przyszłości ewolucjonizm zostanie kompletnie zapomniany.¹⁸

Ta przyszłość jest rzeczwiście bardzo niedaleka, ludzie zaczynają otwierać oczy i powoli dociera do nich niedorzeczność ewolucjonistycznych teorii głoszących, że życie powstało w wyniku przypadku. Każdy, kto poznaje fałszerstwa, jakimi karmią nas rzecznicy ewolucjonizmu, dziwi się, jakim cudem tak długo sam był pod ich wpływem.

***Oni powiedzieli: „Chwała Tobie!
My nie mamy żadnej innej wiedzy poza tym,
czego nas nauczyłeś. Ty, zaprawdę, jesteś
Wszechwiedzący, Mądry!”
(Sura Krowa, werset 32)***

NIEŚWIADOMOŚĆ: UKRYTE ZAGROŻENIE

- 1 Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and the Origin of Life*, Marcell Dekker, New York, 1977, s.2
- 2 Aleksander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, s.196
- 3 New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life, *Bulletin of the American Meteorological Society*, c.63, Listopad 1982, ss.1328-1330
- 4 Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life, Current Status of Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1968, s.7
- 5 Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, *Scientific American*, c.271, Październik 1994, s.78
- 6 Charles Darwin, *The Origin of Species; A Facsimile of the first Edition*, Harvard University Press, 1964, s.189
- 7 Charles Darwin, *The Origin of Species; A Facsimile of the first Edition*, Harvard University Press, 1964, s.184
- 8 B.G.Ranganathan, *Origins? The Banner of Truth Trust*, Pennsylvania, 1988
- 9 Charles Darwin, *The Origin of Species; A Facsimile of the first Edition*, Harvard University Press, 1964, s.179
- 10 Derek A.Ager, *The Nature of the Fossil Record*, *Proceedings of the British Geographical Association*, c.87, 1976, s.133
- 11 Douglas J.Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, s.197
- 12 Solly Zuckerman, *Beyond the Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, ss.75-94; Charles E. Oxnard, *The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt*, *Nature*, c.258, s.389
- 13 Alan Walker, *Science*, c.207, 1980, s.1103; A.J.Kelso, *Physical Anthropology*, wyd.1., J.B.Lipincott Co, New York, 1970, s.221; M.D.Leakey, *Olduvai Gorge*, c.3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, s.272
- 14 *Time*, listopad 1996
- 15 S.J.Gould, *Natural History*, c.85, s.30, 1976
- 16 Solly Zuckerman, *Beyond the Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, s.19
- 17 Richard Lewontin, *The Demon-Haunted World*, *The New York Review of Books*, 9.styczeń 1997
- 18 Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43